Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 135
Vineri 12 august

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Cinste fruntașilor recoltelor bogate! Oameni ai muncii din agricultură! Aplicați metodele agrotehnice înaintate, desfășurați larg întrecerea socialistă și patriotică pentru a realiza recolte sporite la hectar, pentru a produce cît mai mult grîu, porumb, legume și fructe, carne și lapte!

(Din chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 23 August 1955)

Pentru îmbunătățirea activității punctelor agricole

Datorită grijii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea continuă a muncii de îndrumare și organizare a producției agricole din gospodăriile colective, întovărășirile agricole, asociațiile simple de producție și gospodăriile țărănești individuale, în primăvara acestui an au luat ființă punctele agricole ca organe de îndrumare în vederea ridicării continue a producției vegetale și animale. Incadrate, în afară de ingineri și tehnicieni agronomi, și cu un număr mare de ingineri și tehnicieni zootehniști, medici și tehnicieni veterinari și tehnicieni cadastrali, cele 2.000 de puncte agricole existente au dat un sprijin deosebit de prețios oamenilor muncii de pe ogoare în lupta pentru dobîndirea unor recolte îmbelșugate în acest an, pentru sporirea producției animalelor. Ca urmare a muncii stăruitoare desfășurată de inginerii și tehnicienii de la punctele agricole din raioanele Pașcani, Bîrlad, Bacău, de pildă, pentru cultivarea pămîntului după metodele agrotehnice înaintate, numeroși țărani muncitori, cum sînt Ferentz Ohman din comuna Lespezi, Vasile Rusu din comuna Ciorăști și Iacob Petrache din Răcătău au obținut în acest an cîte 3.000—3.600 kg de grîu la hectar — producții record nemaiîntîlnite pînă acum pe ogoarele lor. In alte comune, ca, de exemplu, în Tolvădia, regiunea Timișoara, datorită mai ales asistenței veterinare și îndrumării zootehnice calificate primite din partea punctelor agricole, țăranii muncitori au sporit în mare măsură numărul de animale, au dobîndit succese însemnate în acțiunea de țigaizare a oilor, reducînd sub 5 la sută procentul de oi țurcane etc.

Rezultatele frumoase dobîndite în raza punctelor agricole din raioanele mai sus amintite sînt mărturii ale faptului că munca la aceste puncte este temeinic organizată, iar personalul punctelor respective lucrează neobosit în rîndurile țărănimii muncitoare pentru introducerea și generalizarea în practică a regulilor agrozootehnice raționale și a metodelor înaintate folosite în unitățile agricole socialiste.

Trebuie însă arătat că, deși de la înființarea primelor puncte agricole munca de organizare și îndrumare agrozootehnică a producătorilor agricoli s-a îmbunătățit simțitor, totuși, în prezent, activitatea desfășurată de unele puncte este nesatisfăcătoare.

Inginerii și tehnicienii unor puncte agricole, cum sînt ing. Stejereanu Dumitru de la punctul Șicula-Arad, ing. Matei de la Tălmaciu-Stalin, tehnicianul Haivas Lucia de la Cracalia-Suceava și alții, nu se preocupă cu suficient simț de răspundere de îndeplinirea importantelor sarcini ce le revin. Nerespectînd propriile planuri de muncă, aceștia tărăgănează executarea lucrărilor zilnice, ori, lăsîndu-se copleșiți de lucrări de birou, renunță de cele mai multe ori la îndrumarea vie, eficace, nemijlocită a țăranilor muncitori. La fel de condamnabilă este și atitudinea manifestată de tehnicianul zootehnist Dumbravă Gheorghe de la punctul agricol Cordăreni-Suceava, tehnicienii agricoli Toll Gheorghe de la Moroda, Chirilă Ileana de la Mocrea din regiunea Arad și alții, care nu lucrează cu tragere de inimă, iar atunci cînd trebuie să îndrume activitatea țăranilor muncitori, se limitează la o îndrumare formală, șablon, lipsită de eficacitate.

Cauzele acestei stări de lucruri trebuie căutate în primul rînd în insuficienta muncă de îndrumare și control desfășurată de organele agricole raionale și regionale. In loc să ajute la alcătuirea unor planuri de muncă concrete, să îndrume și să controleze la fața locului activitatea personalului de la punctele agricole, unii ingineri și tehnicieni de la secțiile agricole raionale ca, de exemplu, ing. Costache Ion, de la raionul Costești și ing. Grigorescu Adam de la raionul Rîmnicu Vîlcea din regiunea Pitești ș.a., dau îndrumări și primesc rapoarte prin telefon.

Activitatea nesatisfăcătoare a unor puncte agricole se datorește în mare măsură și lipsei de colaborare cu comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, lipsei de sprijin din partea acestora. Neînțelegînd că punctele agricole sînt subordonate comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale, unii președinți de sfaturi populare comunale, cum sînt Ioan Budin din Bocsig, Gheorghe Focșan din Tîrnova, raionul Ineu și alții, intervin nejustificat în organizarea activității punctelor agricole, nu permit inginerilor de la punctele agricole să lucreze cu tehnicienii de la comune pentru îndeplinirea anumitor sarcini primite de la raion și chiar le atribuie alte sarcini decît cele stabilite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Este de la sine înțeles că lipsurile existente în activitatea punctelor agricole se resfring în mod negativ asupra luptei dusă pentru sporirea producției vegetale și animale, pentru ridicarea agriculturii noastre pe o treaptă din ce în ce mai înaltă. De aceea, este necesar ca la punctele agricole cu activitate scăzută să se facă o cotitură hotărîtoare în munca de îndrumare și organizare a producției agricole din gospodăriile colective, întovărășiri, asociații și gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori. Organizîndu-și mai bine munca de zi cu zi, în colaborare cu sfaturile populare comunale, inginerii și tehnicienii de la punctele agricole trebuie să caute formele cele mai potrivite de mobilizare a țăranilor muncitori pentru a folosi cu tot mai multă încredere și pricepere metodele agro-zootehnice înaintate în scopul sporirii continue a producției vegetale și animale.

Secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale au datoria să intensifice ajutorul dat inginerilor și tehnicienilor de la punctele agricole, să îndrume și să urmărească îndeaproape activitatea acestora. Direcțiile agricole regionale trebuie să numească fără întîrziere la punctele agricole cîte un coordonator, potrivit instrucțiunilor primite de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, pentru ca prin o mai bună organizare a activității punctelor, inginerii și tehnicienii să rezolve operativ și cu competență toate problemele ce se ivesc în campaniile agricole.

Sarcina principală în momentul de față a inginerilor și tehnicienilor de la punctele agricole este de a mobiliza pe țăranii muncitori să-și înzecească eforturile pentru ca paralel cu treieratul și înmagazinarea într-un timp scurt și în bune condiții a recoltei, să efectueze lucrările de pregătire a solului în vederea însămînțărilor, potrivit regulilor agrotehnice și să asigure din vreme sămînța de soi necesară însămînțărilor de toamnă.

Studiind și cunoscînd bine condițiile locale de climă și sol, cu toate particularitățile lor, popularizînd rezultatele și metodele de lucru ale fruntașilor în agricultură, dînd un mai susținut sprijin tehnico-organizatoric gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente, devenind luptători activi pentru înființarea de noi gospodării colective, întovărășiri, asociații și grupe de întrajutorare, inginerii și tehnicienii din cadrul punctelor agricole vor aduce o contribuție de seamă la ridicarea producției agricole, la transformarea socialistă a agriculturii.

Să evităm pierderile de recoltă pricinuite de ploi

Datorită muncii însuflețite dusă de oamenii muncii de pe ogoare, seceratul cerealelor păioase se apropie de sfîrșit. Pînă în prezent, s-a secerat aproape 90 la sută din suprafața cultivată cu păioase, această lucrare fiind complet terminată în regiunile București și Craiova. Pe terminate cu secerișul sînt și regiunile Arad, Bîrlad, Oradea, Ploești, Pitești, Galați, Iași, Timișoara și Constanța. Din cauza timpului foarte ploios din vara aceasta, în majoritatea regiunilor s-a creat însă un decalaj nepermis de mare între seceriș și treieriș.

Pentru a preîntîmpina pagubele de recoltă pricinuite de ploi, oamenii muncii de la sate au datoria patriotică să-și intensifice eforturile, astfel ca în zilele ce urmează să se termine complet secerișul păioaselor, iar ritmul treierișului să fie mult grăbit. De asemenea, se vor cerceta cu atenție clăile prinse de ploi pe cîmp, iar în zilele cu vreme bună se vor pune snopii jilavi în picioare, cu spicele răsfirate, pentru a se usca. Cei uscați trebuie cărați imediat pe arii și depozitați în stoguri sau șire pe locurile cele mai ridicate. Șirele trebuie să aibă baza îngustă, iar snopii să fie așezați cît mai îndesat. De asemenea, vîrfurile să fie bine făcute și acoperite cu paie sau rogojini, ca să nu pătrundă apa în snopi. In jurul stogurilor și al șirelor să se facă șănțulețe de scurgere a apei.

Treieratul trebuie să se facă cu multă atenție, toba batozei reglîndu-se astfel încît să nu rămînă boabe în spicele jilave.

Cu deosebită grijă trebuie făcută și înmagazinarea și păstrarea boabelor, după treier. Acestea se vor pune în straturi subțiri în magazii bine aerisite și se vor vîntura și lopăta cît mai des pentru a se usca.

Predînd cotele cuvenite statului ne ajutăm pe noi înșine

Anul acesta, eu am cules de pe suprafața de 3 pogoane și cițiva ari, pe care am însămînțat-o toamna trecută cu grîu, aproape 2.500 kg. de grîu, din care am dat statului cu drag cota ce i s-a cuvenit. Datorită grijii statului nostru și eforturilor depuse de muncitorii de la orașe, noi primim prin cooperative mărfuri tot mai multe, precum și tot mai multe mașini și unelte agricole. Sîntem ajutați, de asemenea, prin sfaturile ce le primim de la tehnicienii agricoli. Pentru noi, țăranii muncitori din Cojasca, a devenit acum obișnuință de a ne lucra an de an pămîntul cu tractoarele S.M.T.-ului. Toate acestea ne ajută să sporim rodnicia pămîntului și să ne facem viața mai îndestulată.

Aș putea povesti și despre alte căi prin care m-am bucurat de sprijinul statului nostru. Eu am un fecior, elev în clasa a 8-a la liceul teoretic nr. 17 din București. Copilului meu, statul i-a asigurat bune condiții de învățătură, internat și masă. Asemenea condiții au fost create sutelor de mii de tineri plecați din sate la învățătură. De multe ori stau și mă gîndesc: din grîul pe care eu îl predau statului drept cotă, se face pîinea din care și feciorul meu mănîncă în fiecare zi; din cotele acestea de cereale se hrănesc și militarii, care sînt tot feciorii noștri, se hrănesc frații noștri muncitori de la orașe.

Dar ajutorul pe care l-am primit eu din partea statului nu se oprește aci. Iată, în primăvara trecută, cînd a trebuit să-mi cumpăr un cal de muncă, m-am dus la banca agricolă, pe care statul a înființat-o în sprijinul nostru, al țăranilor muncitori, și am luat cu o dobîndă mică un împrumut de 2.000 lei, pe care i-am pus alături de banii ce-i aveam economisiți, și cu ei mi-am cumpărat calul, cu care îmi pot face bine muncile agricole.

Toate aceste ajutoare pe care le primim din partea statului nostru sînt pentru noi, țăranii muncitori, un îndemn de a ne achita conștiincios și la vreme toate îndatoririle ce le avem față de stat, știind că prin aceasta ne ajutăm de fapt pe noi înșine.

ION MARIN
țăran muncitor din comuna Cojasca, regiunea Ploești

In cinstea zilei de 23 August

Oameni ai muncii din agricultură! Stringeți la timp și fără pierderi recolta din acest an! Grăbiți treierișul!

La arie

Pe aria satului Calacea, din comuna Ortișoara, raionul Timișoara, munca bine organizată se desfășoară cu însuflețire. Zilnic se treieră aici peste 20.000 kg. de păioase, cu mult peste norma zilnică de lucru a batozei.

Cum am terminat noi treierișul înainte de termen

In seara zilei de 5 august, cu cinci zile înainte de termenul fixat, comuna noastră, Salcia, a terminat treierișul păioaselor de pe întreaga suprafață de 2.213 ha.

Ceea ce a contribuit în mare măsură la succesul nostru a fost antrenarea țăranilor muncitori în întreceri patriotice cu țăranii muncitori din toate comunele raionului și între ei, pe cete, cît și munca plină de însuflețire a responsabililor de batoze, ca Doroș Grigore, Filiuță Ion, Guinea Ilie și alții, care au depășit zilnic norma, treierînd cîte 24.000—34.000 kg de cereale, în loc de 13.000 kg, cît era planificat.

Hărnicia și elanul țăranilor muncitori și a batozarilor nu ar fi dat cele mai bune rezultate dacă munca nu ar fi fost din timp organizată temeinic. In acest scop, noi am primit un sprijin prețios din partea secției agricole a sfatului popular raional, care ne-a arătat cum trebuie amenajate ariile de treier și munca cetelor pentru ca batozele să poată funcționa fără întrerupere din zori pînă-n noapte tîrziu.

In baza acestor îndrumări, comitetul executiv și-a întocmit un plan de muncă, dînd sarcini concrete oamenilor și asigurînd îndrumarea și controlul în muncă. Unul din obiectivele noastre principale a fost lămurirea și mobilizarea țăranilor muncitori pentru începerea secerișului cînd lanurile erau în pîrgă și pentru folosirea la maximum a tuturor posibilităților, astfel ca treierișul să înceapă la cel tîrziu 5—6 zile după începerea recoltatului. Sarcina aceasta au avut-o cei 35 de deputați comunali, care au fost ajutați în muncă de secretarul comitetului executiv, tov. C. Popocică, sprijinit de șeful punctului agricol, tehnicianul N. Nedelea.

Cele 4 arii le-am amenajat înainte de începerea secerișului, așa că țăranii muncitori din Salcia au și început să aducă snopii pe arie, făcîndu-i stoguri sau șire. Pentru ca munca să meargă mai cu spor, deputații i-au ajutat pe țăranii muncitori să se unească în cete de cîte 12-14 familii, care au fost planificate pe zile și chiar pe ore. Datorită acestui fapt, batozele au fost deservite continuu cu brațe de muncă și atelaje, nefiind nevoite să-și întrerupă niciodată lucrul în timpul zilei.

Fără îndoială că la obținerea acestor frumoase rezultate a contribuit în largă măsură și exemplul personal dat în munca de comuniști ca tov. Ion Bucur, F. Voiculescu, Grigore Vasilcu și I. Scriosteanu, fruntașii comunei, primii atît la seceriș și treieriș, cît și la dezmiriștit. Exemplul lor a făcut ca în comuna Salcia să se execute, în același timp cu secerișul și treierișul, și dezmiriștitul unei suprafețe de 721 ha, dintre care 324 au și fost însămînțate cu plante furajere. Acum, țăranii muncitori din comună continuă arăturile adînci în vederea pregătirii terenului pentru însămînțările de toamnă.

PETRE CIUREA
președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal Salcia - Tr. Măgurele

FRUNTAȘI IN INTRECERE

Raionul Slobozia. *Mecanizatorii de la S.M.T.-Andrășești, avîntați în întrecere socialistă, au terminat treierișul la gospodăriile colective din Andrășești, Ciochina și Burdușelu cu mult înainte de termenul planificat.*

Fruntași pe stațiune sînt tovarășii Gheorghe Dumitru, Bratu V. Badea, Neagu Ilie ș.a., care, prin aplicarea metodei Brediuk, reușesc să treiere zilnic cîte 30.000—35.000 kg de boabe de grîu.

Marcu Niță
corespondent

Raionul Galați. *Batozarul David Petre de la S.M.T. Tulucești, care lucrează pe aria țăranilor muncitori din satul Mihail Kogălniceanu, treieră zilnic mii de kilograme peste normă. Ingrijind bine batoza și înlăturînd timpii morți, el a ajuns să treiere 27.000 kg. de boabe pe zi.*

In dorința de a termina cît mai grabnic treierișul, Petre David s-a angajat de curînd să treiere zilnic cîte 30.000 kg. de boabe de grîu.

I. Cenușă
corespondent

Raionul R. Sărat. *Ca obiectiv principal al întrecerii patriotice în cinstea zilei de 23 August, țăranii muncitori din comuna Boldu, și-au fixat strîngerea recoltei într-un timp cît mai scurt și îndeplinirea la timp a îndatoririlor față de stat.*

Pînă mai zilele trecute, la cele 3 arii din comună s-au treierat peste 450.000 kg. de boabe de grîu, cei mai mulți dintre țăranii muncitori predînd pe loc cotele cuvenite statului.

Bănică Bordei
corespondent

RECOLTE BOGATE

- La gospodăria agricolă de stat „23 August" din raionul Brăila, s-a treierat pînă acum recolta de pe aproape 1.000 hectare cu grîu, orz și mazăre. La grîu, recolta medie obținută este de peste 3.000 kg la hectar.
- Țăranii muncitori întovărășiți din comuna Orbeni, raionul Adjud, au terminat printre primii pe raion secerișul păioaselor, iar zilele acestea au terminat și treierișul. Ei au obținut o producție medie de 3.000 kg. de grîu la hectar.
- Pe ariile din comuna Răcătău, raionul Bacău, țăranii muncitori lucrează cu spor la treieratul păioaselor. Cei care au urmat sfaturile inginerilor și tehnicienilor agricoli obțin recoltele cele mai mari. De pildă, țăranul muncitor Iacob Petrache a obținut peste 3.000 kg de grîu la hectar, Toader Mocanu, 2.846 kg de grîu la hectar, iar Maria Stoian, 2.310 kg de grîu la hectar. Producții de peste 2.000 kg de grîu la hectar au obținut mulți alți țărani muncitori din această comună.

Colectiviștii din comuna Sibioara, regiunea Constanța, au obținut în vara aceasta producții bogate la hectar. Gospodari buni, ei pun de pe acum bazele viitoarei recolte.

In fotografie: tractoristul Beberechi Ion, executînd pe ogoarele de pe care colectiviștii au strîns recolta de păioase arătura adîncă de 25 cm.

De ce a rămas în urmă treierișul în regiunea Galați

Indrumați de organele de partid și de stat și sprijiniți de tehnicienii agronomi, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Galați au pornit la timp să strîngă rodul bogat al holdelor. Prin folosirea tuturor mijloacelor de lucru în timpul prielnic și depunînd o muncă însuflețită, ei au reușit, în ciuda ploilor ce s-au abătut prin partea locului, să secere pînă la 5 august cerealele păioase într-un procent de peste 95 la sută.

In multe comune și unități agricole socialiste, ca, de exemplu, în comunele Vînători și Piscu, raionul Galați, Surdila Greci, raionul Filimon Sîrbu, întovărășirea agricolă din satul Șerbănești, raionul Liești, etc., la 3-4 zile după începerea secerișului s-a început și treierișul.

MUNCA BINE ORGANIZATA — REZULTATE FRUMOASE

Avînd munca la arie bine organizată și ajutîndu-se între ei cu atelaje și brațe de muncă, întovărășiții din Șerbănești au terminat de treierat în seara zilei de 3 august întreaga recoltă de grîu și orz. Succese de seamă la treieriș au obținut și țăranii muncitori din comuna Vînători.

Folosind chibzuit atelajele, ei au cărat doar în cîteva zile la arii recolta de pe o suprafață de peste 1.000 de hectare.

In momentul cînd a început treierișul, pe arii se afla depozitată o cantitate de recoltă cu care batozele puteau fi alimentate fără întrerupere cîteva zile în șir. Cetele de treier fiind organizate din vreme și după dorința țăranilor muncitori, munca pe arie se desfășoară din plin din zori și pînă-n noapte. Batozele sînt alimentate cu snopi pe ambele părți. Coșarii — cîte 2 la fiecare batoză — introduc snopii bine resfirați în tobă în așa fel ca să nu se producă goluri. Datorită acestor condiții, cele 6 batoze își depășesc cu regularitate normele la treier. Pînă la data de 6 august, această comună a reușit să treiere aproape jumătate din recolta secerată și așezată în stoguri pe arie.

Din păcate însă, astfel de exemple bune, demne de urmat, găsești foarte puține în cuprinsul regiunii Galați. In cele mai multe comune și unități agricole socialiste, treierișul este abia la început, iar ritmul în care se desfășoară această lucrare este îngrijorator de încet.

RECOLTA-I PE CIMP...

De ce s-a ajuns la o asemenea stare de lucruri? In primul rînd, din cauza întîrzierii căratului recoltei de pe cîmp la arii, lipsă care își are rădăcina în obiceiul greșit și dăunător al multor producători agricoli de a treiera cerealele păioase direct din căruțe. Și iată care sînt urmările: pe ogoarele din cuprinsul regiunii, vezi în momentul de față șiruri nesfîrșite de clăi, în care cerealele secerate acum 3-4 săptămîni în urmă stau în bătaia ploilor, pradă șoarecilor și păsărilor. Pe tarina comunei Cazasu, raionul Brăila, de pildă, unde secerișul a început pe la jumătatea lunii iunie, la data de 4 august se găsea pe cîmp în clăi recolta de pe aproape 600 de hectare. Aceeași situație există și pe tarinele comunelor Galbenu și Ciocile, raionul Filimon Sîrbu, Pechea și Slobozia Conache, raionul Galați și altele.

Fără îndoială că dacă organele locale de stat și agricole respective ar fi desfășurat în rîndul țăranilor muncitori o stăruitoare muncă de îndrumare, dacă le-ar fi explicat acestora ce pierderi mari de boabe se produc atunci cînd recolta de grîu, orz etc., este lăsată timp îndelungat pe cîmp, în clăi, mulți dintre producătorii agricoli ar fi înțeles că este în interesul lor să transporte snopii de cereale pe arii și să-i depoziteze în stoguri imediat după terminarea secerișului.

Trebuie arătat însă că unii tovarăși din comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, în loc să-i sfătuiască pe țăranii muncitori să renunțe la obiceiul de a căra recolta de pe cîmp abia atunci cînd le vine rîndul la treier, sînt de părere că alimentarea cu snopi a batozelor direct din căruțe, pe măsură ce acestea vin de pe cîmp, înlătură pierderile de recoltă și asigură desfășurarea treierișului. Astfel, secretara sfatului popular din comuna Baldovinești, raionul Brăila, afirmă cu toată convingerea că „treierișul merge mai repede din căruțe" și că nu-i nevoie ca recolta să mai fie depozitată în stoguri. Numai că situația existentă pe ariile acestei comune dovedește tocmai contrariul.

...IAR BATOZELE N-AU CE TREIERA

Două din batozele S.M.T.-ului „1 Mai"-Brăila, repartizate pe ariile nr. 3 și 4 din comuna Cazasu, lucrează cu multe întreruperi de cîte 1-2 ore în timpul unei zile pentru că cetele de treier sînt alcătuite la întîmplare, iar țăranii muncitori care le compun nu izbutesc să asigure alimentarea continuă cu snopi a batozelor, dat fiind că transportă recolta la arie în ziua cînd le vine rîndul la treier. Din cauza aceasta, capacitatea de lucru a batozelor e utilizată numai în mică parte, treierișul se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet, iar recolta, fiind prinsă de ploi pe cîmp, nu poate fi cărată la arii decît după ce snopii sînt bine uscați.

Rămînerea în urmă a treierișului în regiunea Galați se datorește în mare parte și defecțiunilor ce se ivesc destul de des la multe din batozele și tractoarele aparținînd unor S.M.T.-uri. Asemenea stări de lucruri se constată la unele batoze ale S.M.T.-ului Făurei, care lucrează pe ariile țăranilor muncitori din comunele Filipești, Mircea Vodă, Găiseanca, etc., precum și la cele aparținînd S.M.T.-ului Romanu, care treieră în satul Ianca.

Netransportarea recoltei din vreme pe arii, alcătuirea defectuoasă a cetelor de treier și slaba organizare a muncii acestora, defecțiunile dese ce se ivesc la multe batoze fac ca o mare parte din garniturile de treier să nu lucreze cu întreaga lor capacitate. La data de 5 august a.c., din cele 1.013 batoze existente în regiune lucrau din plin doar 727. Intre seceriș și treieriș — lucrări ce trebuie să se desfășoare concomitent — s-a creat un decalaj îngrijorător de mare. Astfel, pînă la data de mai sus secerișul se executase în procent de peste 95 la sută, iar din cantitatea de recoltă secerată se treierase doar 16,54 la sută.

Producătorii agricoli a căror recoltă a fost prinsă de ploi pe cîmp trebuie îndrumați de către tehnicienii agronomi să înșire la soare snopii udați de ploaie, spre a se usca bine, și numai după aceea să-i transporte la arii. Ei trebuie convinși să nu mai practice alimentarea batozelor cu snopi direct din căruțe, sistem extrem de dăunător bunului mers al treierișului, mai ales în condițiile acestui an, cînd, datorită timpului foarte ploios, transportul recoltei pe arii se face anevoios.

Prin alcătuirea chibzuită a cetelor de treier, prin buna organizare și coordonare a muncii lor zi de zi, organele de stat și agricole din regiunea Galați trebuie să asigure folosirea întregii capacități de lucru a tuturor garniturilor de treier. Cunoscînd că orice zi de întîrziere a treierișului mărește pierderile de recolte, sfaturile populare — cu sprijinul organelor agricole respective — au datoria să ia toate măsurile tehnico-organizatorice pentru terminarea treierișului în toate comunele în cel mai scurt timp posibil.

GH. BACIU

GOSPODARUL

Prin uşa deschisă a casei, se vedeau — acoperind aproape în întregime duşumelele — covoare cu înflorituri olteneşti. Pe unde rămăsese neacoperită, podeaua se arăta lucie, de culoarea chihlimbarului. Lăicere şi ştergare lucrate cu ales meşteşug îmbrăcau pereţii albi ca laptele. Mobila nouă, cumpărată de la oraş, mai păstra încă mirosul lacului proaspăt.

Dinspre straturile cu flori felurite aflate în faţa ceardacului, răzbătea parfumul bine cunoscut al busuiocului. Soarele scăpăta către asfinţit, către mare. Atîta linişte era în ceasul acela al amurgului, încît, auzind glasul omului, am tresărit:

— Să fumăm cîte o ţigară. Ţi-oi da apoi şi răspunsul la întrebare. Numai că, pînă oi termina cu vorba, o să ne apuce noaptea...

Şi pe măsură ce Ion Galicea vorbea, în faţa ochilor mei se înfiripa treptat povestea vieţii unui ţăran muncitor, în trecut exploatat şi batjocorit, care astăzi se bucură din plin de roadele muncii sale. A unui om, care, fără să se sperie de greutăţile ce-l aşteptau, a pornit luptă crîncenă şi cu lipsa de rodnicie a pămîntului dobrogean, şi cu propria-i neştiinţă în ale agrotehnicii.

★

8 copii au fost la părinţi. Pămînt, nici cît o unghie. Pe rînd, care cum se făcea mai mărişor, pleca să-şi cîştige pîinea cea de toate zilele, fie ca argat la cîte un chiabur, fie ca băiat de prăvălie pe la cîte un negustor de la oraş. Cînd i-a venit rîndul, Ion a plecat la Galaţi. Apoi la Constanţa, la Brăila. Dar cherestigiul din Galaţi, circiumarul din Brăila, sau marchitanul din Constanţa, parcă erau vorbiţi. Mîncare pe sponci şi ghionţi cu duiumul. Aşa au trecut anii şi i-a venit timpul să plece la armată. Cînd a terminat cătănia, s-a angajat frînar la calea ferată. Se însurase, avea de-acum şi un copil. S-a statornicit în Basarabi, comună de pe lîngă Medgidia, unde nevasta avea o casă şi un petec de pămînt. Intr-o iarnă viforoasă, făcea manevra unui tren de marfă în staţia Palas. A dat mecanicul viteză prea mare locomotivei? A fost poleiul de vină? Nici acum nu poate să se lămurească. S-a trezit deodată cu mîna stîngă prinsă între tampoane. A alunecat moale între linii, cu palma făcută piftie. La spital, i-au amputat palma şi o bucată din braţ. După două luni, s-a întors în comună.

Greu a fost la început. Zile întregi şedea pironit în ceardac şi privea cu tristeţe mîna-i stîngă neputincioasă. I se părea că de acum nu mai e bun de nimic.

Venise din nou primăvara. Pămîntul trebuia muncit şi nevasta nu putea birui totul singură. A luat sapa în mîna dreaptă, a proptit-o la încheietura mîinii stîngi şi a încercat să sape în grădina din faţa casei. După ce a terminat cîteva brazde, s-a oprit să răsufle. Amarnic îl mai durea încheietura. Ştia însă că de acum va putea să muncească aproape la fel ca înainte. Cînd a venit vremea cositului, a legat coasa cu o curea de mîna stîngă şi a lucrat la rînd cu ceilalţi. Ion Galicea învinsese cea mai grea cumpănă a vieţii sale.

★

Cu ce a primit la împroprietărire, adunat cu al nevestei, s-au făcut 5 ha. şi jumătate de pămînt. Muncea pe brînci, dar spor prea mare nu avea. Semăna griul aşa cum apucase din bătrîni: pe piele. Se ridica firul binişor înspre primăvară. Apoi, se pornea o uscăciune şi paiul îngălbenea înainte de vreme. Abia, abia de izbutea să încropească cîţiva saci. Porumbul, la fel. Ii trăgea cu rariţa de se făcea muşuroiul cît căldarea. Ştiuleţii creşteau mici cît palma, închirciţi, cu boabe rare. Privea omul cu obidă la rodul munculiţei de o vară şi ofta din adîncul rărunchilor.

— Pămînt rău în Dobroj estem — îi spunea în chip de consolare vecinul Memet.

...Se întîmplă prin părţile astea ale Dobrogei, ca, într-o zi liniştită de vară, cînd nici frunza nu mişcă sub toropeala soarelui de plumb, să se stîrnească din senin un vîrtej. Un vînt năprasnic ridică pe sus ciulinii şi scaieţii, îndoaie ca pe o nimica crengile copacilor şi adună pe bolta cerului nori negri şi groşi. Se porneşte o ploaie repede şi deasă şi apoi, peste firea primenită, se revarsă din nou lumina soarelui. Un asemenea vîrtej a scuturat în anii aceştia din urmă mulcomeala comunei Basarabi şi a oamenilor ei. Semnele prefacerilor, ale vremurilor noi, se iveau mereu, la fiecare pas. In apropiere, se înfiinţase un S.M.T. In cîteva comune învecinate, la îndemnul partidului, ţăranii muncitori se uniseră în gospodării colective. Lucrat cu maşinile, cultivat după regulile agrotehnice ,pămîntul stepei dădea recolte mari cum nici cînd nu se pomenise prin partea locului. La căminul cultural din Basarabi se ţineau tot mai des conferinţe despre metodele noi de lucru ale pămîntului. Se organizau cursuri agrotehnice de trei luni şi oamenii se înscriau în număr tot mai mare.

Intr-o duminică, a mers şi Galicea la o conferinţă. Vorbea un inginer tînăr, de la secţia agricolă a raionului. Multe lucruri noi a auzit în ziua aceea Galicea. Indeosebi i-au rămas întipărite în minte cîteva cuvinte ale inginerului: „Ştiinţa agrotehnică sovietică arată că nu există pămînturi neroditoare. Există doar pămînt bine lucrat şi pămînt neîngrijit".

Cîteva zile, omul a frămîntat în fel şi chip cele auzite. Apoi s-a înscris şi el la cursurile agrotehnice din comună. Cu fiecare lecţie, cu fiecare experienţă făcută pe teren, înţelegea tot mai multe lucruri.

Acum, dacă avea vreo dorinţă, apoi era să treacă cît mai repede iarna. Aştepta cu nerăbdare primăvara, să înceapă munca cîmpului în chip nou, aşa cum învăţase la cursuri. In răstimp, strîngea în platformă gunoiul de grajd al vitelor.

Vecinul Memet se mira straşnic:

— Nu facem la tine bre tizic?

— S-a dus cu tizicul, vecine — i-a răspuns Galicea. Gunoiul de grajd îl duc la cîmp, să îngraş pămîntul.

Cît a ţinut iarna, a cărat 40 de sănii pline.

In toamnă, semănase pentru prima oară griul în rînduri încrucişate, cu semănătoarea. Locul pentru porumb era prea îngust ca să-i tragă cu marcatorul, dar cuiburile le-a făcut la 70 cm. distanţa, după sfatul agronomului.

In anul acela a fost secetă cumplită. Se sfîrlogea paiul griului ca opărit. Şi totuşi, Galicea a scos, pentru prima oară de cînd se ştia, 1.000 kg. de griu şi 1.800 kg. de porumb la hectar.

Pe policioara din camera de dormit se adunau acum tot mai multe cărţi şi broşuri agrotehnice. Duse au fost pe apa sîmbetei şi obiceiurile muşuroitului şi răriţatului. In schimb, şi-a făcut o prăşitoare şi un pămătuf pentru polenizarea artificială a florii-soarelui.

...1.400 kg. de griu la hectar în anul următor... 2.100 kg. de porumb în celălalt an... Iar pentru ţăranul muncitor sporirea producţiei agricole este principalul mijloc de îmbunătăţire a nivelului său de trai. Intr-o vară, repari din temelii casa. In cealaltă cumperi mobilă nouă, ca pentru aşezare de gospodar. Apoi, o vacă şi încă 10 oi pe lîngă celelalte 6, dinainte. Da, da, viaţa începe să se schimbe treptat în bine.

Recolte mari ca în anul acesta n-au fost nicicînd prin părţile Dobrogei. Ţăranul muncitor Galicea, lucrîndu-şi pămîntul aşa după cum a învăţat la cursurile agrotehnice, a scos de pe două hectare şi jumătate 5.460 kg. de griu. Peste 2.200 kg la hectar. Şi porumbul e mîndru, nevoie mare. I-a spus agronomul că va scoate peste 3.000 kg. la hectar...

Omul tăcu o clipă, răgaz să aprindem a nu ştiu cîta ţigară. O fetiţă bălăioară — mezina familiei — i se cuibări somnoroasă în braţe.

— Ai văzut dumneata vreodată — continuă Galicea — o corabie ajunsă în port după ce-au învîrtejit-o furtunile? Noi ăştia, dobrogenii de pe lîngă ţărmul mării, am zărit nu o dată asemenea lucru. Uneori, cînd privesc cu ani în urmă, mă asemuiesc corăbiei de care îţi vorbeam. M-au izbit cumplit valurile vieţii şi de multe ori credeam că mă duc la fund. Putere să rabd mi-a dat numai gîndul că vor veni, că trebuie să vină şi pentru noi zile mai bune, mai însorite. Şi acum... acum cînd au venit, bag seama că nu mi-ar fi cu priinţă lenea şi moleşeala. In apa stătută te-nămoleşti totdeauna. Să scoţi din stepa asta dobrogeană recolte tot mai îmbelşugate, să dovedeşti şi altora că hărnicia îmbinată cu ştiinţa vin de hac şi ălui mai hain pămînt, să-ţi faci viaţa an de an mai îndestulată gîndeşte-te, există ceva oare mai de preţ în viaţa unui ţăran muncitor?

Am tăcut. Pe genunchii tatălui, fetiţa adormise.

S. LEONARD

Noutăţi ştiinţifice

INFLUENŢA AGROTEHNICII ASUPRA CALITĂŢII FIRELOR DE BUMBAC

Ultimele rezultate obţinute de Institutul de cercetări ştiinţifice pentru cultura bumbacului din Ucraina au scos la iveală influenţa pe care următorii factori o exercită asupra calităţii fibrelor de bumbac în regiunile secetoase din sudul Ucrainei.

Din cauza umidităţii insuficiente, bumbacul suferă mult în perioada înfloririi şi formării fibrelor. Fibrele cresc în lungime în decurs de 25—35 de zile după începutul înfloririi, apoi începe acumularea intensă a celulozei. In 45—55 de zile, formarea fibrelor se termină. Dacă în această perioadă bumbacul are asigurată umiditatea, printr-o udare de acumulare, calitatea fibrelor creşte. Regimul optim al irigaţiei contribuie la sporirea recoltei de bumbac brut şi la îmbunătăţirea însuşirilor tehnologice ale fibrelor.

Un alt factor care are influenţă asupra dezvoltării plantelor şi formării fibrelor este şi numărul plantelor la hectar. Dacă plantele sînt prea dese, calitatea fibrelor scade. De asemenea, defolierea prea timpurie a plantelor împiedică nutriţia în condiţii normale, ceea ce face ca durabilitatea şi lungimea de rupere a fibrelor să scadă. Calitatea fibrelor variază şi în funcţie de felul cum sînt aşezate capsulele pe plantă. Cele mai bune fibre le dau capsulele aşezate pe primele locuri ale primelor trei ramuri purtătoare de flori. Aceste capsule se deschid înaintea altora şi pot fi recoltate la primul cules, separîndu-se astfel din recolta globală cele mai bune soiuri industriale de bumbac.

„GRADINA, VIA ŞI LIVADA"

REVISTA LUNARA DE ŞTIINŢA ŞI PRACTICA HORTI-VITICOLA

Din cuprins:

ING. D. BRAILEANU: Un rodnic schimb de experienţă.

TEH. AGR. D. GHIULAI: Legumicultura — ramură importantă în G.A.C. Şemlac

ING. GH. BRINDA: Bazinul legumicol Aradul Nou

ING. GH. ŞTEFANESCU: Infiinţarea plantaţiilor-mume de portaltoaie cu butaşi neînrădăcinaţi

CORNEL I. DRAGOMIR: Cultura viţei de vie în regiunile Timişoara, Arad şi Hunedoara

CHIM. ECAT. POPA: Tipurile de vin din podgoria Drăgăşani.

ING. M. MITU, ING. V. CIREAŞA ŞI ING. E. TELEMAN: Contribuţii la studiul tipurilor de nuci din regiunea Iaşi

P. POPA: Observaţii asupra comportării a 30 de soiuri de pruni la pepiniera Istriţa

ING. GR. MIHAESCU: Unele măsuri de sporirea producţiei la piersic

Tot mai multe maşini pentru agricultură

Succesele dobîndite în anii puterii populare în mecanizarea agriculturii sînt o confirmare a grijii pe care statul democrat-popular o poartă ridicării acestei importante ramuri a economiei naţionale. Inainte de anul 1944, deşi agricultura constituia ocupaţia de căpetenie a peste 76 la sută din populaţia ţării, munca pămîntului, ca şi strîngerea recoltei, se făcea cu mijloace primitive. Se mai foloseau 25.000 pluguri de lemn, iar în unele regiuni batoza de cereale era aproape necunoscută. Cît despre recoltarea cerealelor cu combina nici nu se pomenea. Astăzi, pe lanurile întinse ale gospodăriilor agricole de stat, ale colectiviştilor şi întovărăşiţilor, ca şi pe ogoarele multor ţărani muncitori cu gospodării individuale, lucrează tractoare puternice, combine, secerători-legători etc.

Cu noile tipuri de maşini realizate în ultimul timp de industria noastră constructoare de maşini, printre care se numără tractorul KDP 35, tractorul MTZ pe roţi de cauciuc, maşina de strîns şi căpiţat fîn, plugurile cu tracţiune mecanică etc., precum şi cu numărul însemnat de maşini sosite din Uniunea Sovietică, baza materială a agriculturii a fost considerabil întărită.

Agricultura ţării noastre dispune astăzi de aproape 30.000 tractoare calculate în tractoare convenţionale de 15 CP, peste 1.500 combine autopropulsate şi numeroase alte maşini agricole complexe.

In introducerea mecanizării în agricultură un rol hotărîtor îl au S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat. Numărul S.M.T.-urilor a crescut de la 75 în 1948, la 222 în 1955. Capacitatea lor de lucru este în prezent de 4,5 ori mai mare decît în anul 1949. De la lucrările de arătură şi treieriş pe care le executau în primii ani, S.M.T.-urile au început să efectueze treptat, cu mijloace mecanice, semănatul, dezmiriştitul şi recoltatul, iar din anul 1953 şi lucrări de întreţinere a culturilor prăşitoare.

Ca urmare a înzestrării cu noi maşini, S.M.T.-urile au efectuat în ultimul an pentru gospodăriile agricole colective un volum de arături şi însămînţări, cu 10,6 la sută şi respectiv cu 12,3 la sută mai mare decît în anul 1953. In acelaşi timp, S.M.T.-urile au intensificat ajutorul dat ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. Astăzi, colectiviştii, ţăranii muncitori întovărăşiţi şi cei cu gospodării individuale au posibilitatea să folosească în condiţii avantajoase tractoarele şi maşinile agricole.

Un exemplu care ilustrează superioritatea agriculturii mecanizate îl oferă gospodăriile agricole de stat. In ultimul an, gradul de mecanizare a crescut la arat de la 89,5 la sută la 93 la sută din suprafaţa totală care poate fi lucrată cu mijloace mecanizate. La semănatul culturilor de primăvară de la 71 la sută la 78,5 la sută, iar la cultivarea ogoarelor de toamnă de la 94 la sută la 97 la sută. In numeroase gospodării agricole de stat s-a mecanizat întregul ciclu de lucrări agricole, chiar şi la culturile mai pretenţioase. Anul trecut, la gospodăria agricolă de stat Chirnogi, regiunea Bucureşti, bumbacul neirigat a fost semănat, prăşit şi recoltat cu mijloace mecanice; la gospodăria de stat Urleasca, regiunea Galaţi, au fost mecanizate în întregime lucrările de cultură a porumbului, la G.A.S. Secuieni, regiunea Iaşi, cultura cartofului, la G.A.S. Feteşti, regiunea Constanţa, cultura sfeclei de zahăr etc.

Anul acesta mecanizatorii din S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat desfăşoară o însufleţită întrecere pentru o mai bună folosire a capacităţii de lucru a maşinilor. Mecanizatorii de la S.M.T. Gottlob, regiunea Arad, au organizat cuplaje de cîte două secerători-legători, de cîte două batoze, de cîte două pluguri cu rama de dezmiriştire, precum şi un cuplaj format din secerătoare-legătoare, greblă mecanică şi dezmiriştitor. In rîndul mecanizatorilor s-a extins iniţiativa pornită de Vasile Voichiţă, Erou al Muncii Socialiste, şef de brigadă la S.M.T. Sînnicolau Mare, pentru realizarea de cel puţin 1.000 hantri de fiecare tractor anual.

Introducerea continuă a tehnicii noi la lucrarea pămîntului contribuie la obţinerea unor recolte bogate la hectar.

Bogată activitate sportivă în raionul Tîrgu Mureş

In satele şi comunele raionului Tîrgu Mureş, mişcarea sportivă cunoaşte o dezvoltare din ce în ce mai mare. Tinerii ţărani muncitori şi muncitori agricoli au la dispoziţie baze sportive, material şi echipament necesar practicării diferitelor ramuri sportive.

Tinerii sportivi din comuna Sîntana de Mureş, de pildă, au o puternică echipă de volei care se află în fruntea clasamentului raional. Echipa de fotbal a colectiviştilor din aceeaşi comună este, de asemenea, din ce în ce mai cunoscută. In cadrul campionatului raional, se află în prezent pe locul 3.

Tinerii ţărani muncitori din satul Curteni îndrăgesc tot mai mult sportul. Colectivul „Recolta" de aci numără 34 de membri care practică regulat jocurile de volei, fotbal, şah etc. Echipa de fotbal a colectivului participă la campionatul raional al echipelor B. Echipa de fotbal de pitici, formată din copiii colectiviştilor din comună, jucînd recent cu echipa de pitici din Nazna, a cîştigat meciul cu scorul de 2—1.

Este de subliniat faptul că cei mai mulţi tineri sportivi din gospodăria colectivă din Curteni sînt în acelaşi timp şi fruntaşi în muncile agricole. Printre cei care s-au evidenţiat în mod deosebit la întreţinerea culturilor se află Alexandru Graur, preşedinte al colectivului sportiv din comună, Martin Baki, şeful echipei a 6-a din brigada I de cîmp, care este voleibalist şi fundaşul echipei de fotbal, voleibalistele Rozalia Szekely, Rachel Hajdu, Suzana Deak etc.

Ion Păuş
corespondent

Echipa „COLŢII BOROANEI" în vizită

la unele unităţi agricole de stat din regiunea Craiova

Mai mare dragul...

Plină de praf şi obosită, echipa noastră a poposit într-o după amiază la gospodăria de stat din Moţăţei, raionul Calafat. De cum am intrat pe poarta gospodăriei, un bătrînel cu o mustaţă colilie ne-a întîmpinat prietenos.

— Bun venit la noi, echipă „colţoasă", ne-a urat el, clipind din ochi, cînd a aflat cine sîntem. Da, ia spuneţi, ce vînt v-a adus pe aici?

— Să vizităm şi noi gospodăria.

— Păi, dacă este aşa, cale liberă, tovarăşi.

Şi am pornit-o. In faţa noastră se întindeau nişte clădiri de toată frumuseţea.

— Frumoase grajduri, spuse cineva dintre noi.

— Pe din afară mare lucru nu-s, ne răspunse Moş Dimeanu. Să intraţi însă înăuntru să vedeţi cum îngrijim noi clădirile. De două ori pe an le văruim. Un ochi la geamuri nu găsiţi lipsă. Podelele-s curate să-ţi faci mustaţa în ele.

Am mers mai departe prin gospodărie. Moş Dimeanu era după noi.

— Asta-i sala de mese. Seamănă a spiţerie?

— Seamănă, ziserăm noi într-un cor.

Moşul ne-a purtat pe la grupurile sociale. Aici am văzut dormitoarele muncitorilor, baia şi clubul.

Sala duşurilor strălucea de curăţenie. Mirosea peste tot locul a săpun proaspăt. La club, piesele de şah erau orînduite pe mese, parcă îmbiindu-te să te aşezi la o partidă. Iar în rafturi sumedenie de cărţi noi, ca la o adevărată librărie, îşi aşteptau cititorii.

După mult umblat, moş Dimeanu ne-a dus la camera de oaspeţi.

— Eh, acum veţi fi obosiţi şi 'mneavoastră. Dar mîine om merge şi pe la secţii. Acolo o să vedeţi că nu numai muncitorii de la Centru se bucură de astfel de clădiri bune şi frumoase. Iar cînd vă veţi întoarce să ne spuneţi dacă v-a plăcut...

Şi-a depăşit... termenele de predare

1 aprilie 1953

Zi de primăvară. In aer plutesc mireasme de liliac, zboară fluturi, e cald şi adie zefirul. La marginea comunei Filiaşi, tractoarele S.M.T.-ului duduie neîntrerupt pe tarlalele întinse ale gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole. Oamenii-s veseli, îşi fac şotii unii altora, glumesc. Cu tot freamătul acesta de viaţă nouă, patru oameni stau îngînduraţi: Ştefan Popescu, directorul S.M.T.-ului, Gheorghe Copaci, inginerul şef, Alexandru Vlădaia, contabilul şef şi Aurel Anzolini, inginerul mecanic. Ingînduraţi cu pricină, nu aşa de... florile mărului. Gîndiţi-vă şi dumneavoastră: cum să fii vesel, cînd astăzi trebuia începută construcţia atelierului mecanic şi nici materiale n-au fost aduse prea multe, nici oameni angajaţi pentru lucru, iar inginerul Cristescu de la I.S.L.I.F. Craiova, care a fost numit şef al şantierului, nu este de găsit.

Să fie o glumă a I.S.L.I.F.-ului, o păcăleală de zi întîi a lui april? Hm! Noroc că atelierul trebuie să fie gata la 30 septembrie şi pînă atunci nu mai este nici o zi a păcălelilor.

30 septembrie 1953

Potrivit contractului, astăzi trebuia dat în folosinţă atelierul mecanic. Dar construcţia e ridicată abia pe sfert... De astădată însă, conducerea S.M.T.-ului şi mecanizatorii s-au aşteptat la această păcăleală şi n-au mai fost surprinşi. Toată vara îi duseseră cu vorba cei de la I.S.L.I.F. „Poate tot se termină atelierul pînă la iarnă" — îşi ziceau muncitorii din staţiune — „s-or gîndi constructorii şi la noi, că n-avem unde executa reparaţiile".

De gîndit, s-au gîndit ,ce-i drept, cei de la I.S.L.I.F., dar nu la condiţiile grele în care vor munci mecanizatorii staţiunii, ci... cum să revizuiască contractul. Şi l-au revizuit. Au prelungit termenul de predare a atelierului nu cu o lună, nici cu două... ci cu un an întreg. Pe semne ca să fie mai siguri că se vor putea achita de sarcini.

30 septembrie 1954

A mai trecut un an şi atelierul mecanic tot nu-i gata. In schimb, şi-au făcut stagiul pe teren nu mai puţin de 4 şefi de şantier; Vlad Ilie, Băcceanu, Adamescu şi Şurlea. Care din ei să răspundă acum de situaţia creată? A răspuns tot conducerea I.S.L.I.F.-ului: „Nu s-a terminat lucrarea? Nu-i nimic, o s-o terminăm". „Bine, bine" — au răspuns mecanizatorii — „dar ne-aţi mai amînat o dată cu un an întreg". „Ce? Cum? Cu un an? El bine, asta n-o să se mai întîmple. Şi ca să nu aveţi ce să ne reproşaţi, iată, de data asta vă amînăm... fără termen".

15 mai 1955

In sfîrşit, atelierul e gata. A fost şi el terminat mai tîrziu, dar, în sfîrşit, mai bine mai tîrziu decît niciodată. Sarcinile n-a putut I.S.L.I.F.-ul să şi le depăşească şi nici să şi le îndeplinească, dar în schimb, şi-a depăşit... termenele de predare. Şi încă cu doi ani, la o construcţie planificată a fi ridicată în şase luni. Acum, altă dandana. Conducerea S.M.T.-ului nu prea e mulţumită de construcţie; zice că multe lucrări executate, ca pardoseala din sala de montaj, zidul de la bancul de rodaj la rece, instalaţia electrică, acoperişul şi altele, n-ar corespunde cerinţelor. Şi se vede treaba că are dreptate, deoarece conducerea I.S.L.I.F.-ului nu prea se grăbeşte să dea în primire atelierul mecanic nici acum, cînd este, cum s-ar zice, gata.

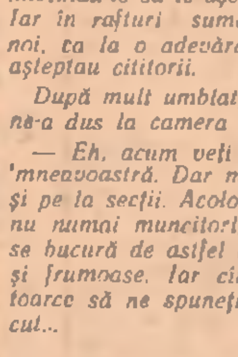
Iulie 1955

Mai zilele trecute, directorul S.M.T.-ului a fost prin Craiova, pe la I.S.L.I.F., să aranjeze chestia cu recepţia atelierului mecanic. I s-a promis că va fi trimis un delegat să-l dea în primire. După aceea, şeful de şantier l-a invitat la un şpriţ, la „Minerva". Şi, ce să vezi? Cînd petrecerea era mai în toi, a vrut să-l pună pe director să semneze un proces-verbal de recepţie, în alb, ca zicea c-o să-l completeze ei pe urmă. Şolticăria nu s-a prins însă, că directorul nu s-a lăsat tras pe sfoară şi nu a semnat.

Conducerea şi muncitorii din S.M.T.-Filiaşi aşteaptă încă să vie delegatul I.S.L.I.F.-ului, ca să le dea în primire atelierul mecanic care de fapt nici nu este complet terminat.

In situaţia asta, doar organele de resort care răspund de activitatea sectorului I.S.L.I.F.-Craiova mai pot face ceva: o analiză temeinică a situaţiei existente, pentru a urgenta terminarea în bune condiţii a atelierului, şi ce or mai găsi de cuviinţă.

NU-I ADEVĂRAT!

Dragă Costică,

Aş vrea ca în momentele tale de adîncă mulţumire scrisoarea mea să te găsească — barem pe tine să te găsească cineva, că pe mine tot nu mă găseşte nimeni cînd mă caută pe la G.A.S. Halinga al cărui director sînt, cît o să mai fiu. Trebuie să ştii însă că absenţele la program nu le am din vina mea, ci a locuinţei mele care este în oraş la Turnu Severin şi bine ar fi dacă s-ar muta birourile gospodăriei în casa mea, că atunci aş fi şi eu toată ziua la serviciu.

S-a spus despre mine, şi în primul rînd susţin că nu-i adevărat, în al doilea rînd chiar dacă-i adevărat, nu trebuie să se spună pe tonul ăsta, că eu aş fi lăsat în paragină cele 28 de clădiri pe care gospodăria le are în folosinţă — adică nu le are, fiindcă de fapt le folosesc guzganii şi păsările drept coteţ care eu zic că-i păcat să le deranjăm cu-s şi ele suflete. Cică voi fi tras la răspundere pentru degradarea acestor clădiri, parcă ce le-am degradat eu? Ele s-au degradat singure, cu timpul. Cică trebuia să le dau în folosinţă muncitorilor familişti, fiindcă erau bune de locuit. lucru la care m-am gîndit mult şi eu, însă atît de mult m-am gîndit, încît casele au ajuns să nu mai fie bune de locuit. Dar asta din pricina citorva răufăcători, care au tot luat azi o fereastră, mîine o uşă şi au uitat să le mai pună la loc.

Eu am făcut totul pentru a asigura muncitorilor gospodăriei condiţii bune de trai, adică am făcut în total trei referate în care cerem să ni se construiască locuinţe pentru muncitori, dar ministerul ne-a răspuns mereu că avem 28 de clădiri pe care putem să le folosim. Putem în halul în care arată? Tu ce zici? Eu cred că am dat dovadă că ţin la muncitori, precum şi ei ţin la mine... cereri de locuinţă pe care de luni de zile nu le-am rezolvat, că doar nu-s scamator să le scot case aşa din buzunar. Măcar că unii îmi spun pe aci „Nastratin Fieraru-Florea, năzdrăvanul". Porecla mi se trage de la butoaie, că tot de acolo îmi place şi mie să trag. Dogarii noştri au încheiat nişte butoaie de cele mari, de 12 tone, în pivniţa unei clădiri şi cînd să scoată butoaiele de acolo ca să le ducă la crama gospodăriei şi-au dat seama că-s prea mari şi nu ies pe gura pivniţei. Şi atunci, minte ageră cum sînt, am dat dispoziţie să dărîme casa ca să scoată butoaiele. Bună ideie mi-a venit, nu, ce zici? Zi măcar tu ceva de bine, că ăştia de aici tot de rău mi-au spus şi pesemne îmi cunosc niscaiva rude că tot mi le-au pomenit.

Faptul acesta mă doare şi de asta ţi-am scris că măcar adevărul să rămînă în picioare, fiindcă locuinţele oricum se duc pe rîpă.

al tău
Florică Fieraru, director la G.A.S. Halinga

In remiză-i ca şi-afară

La gospodăria de stat Afumaţi, remizele pentru maşini agricole au acoperişurile stricate de mai multă vreme.

Batoza către tractor: Incotro?
Tractorul: In remiză, la adăpost.
Batoza: Vezi-ţi de treabă frate! In remiză plouă ca şi afară.

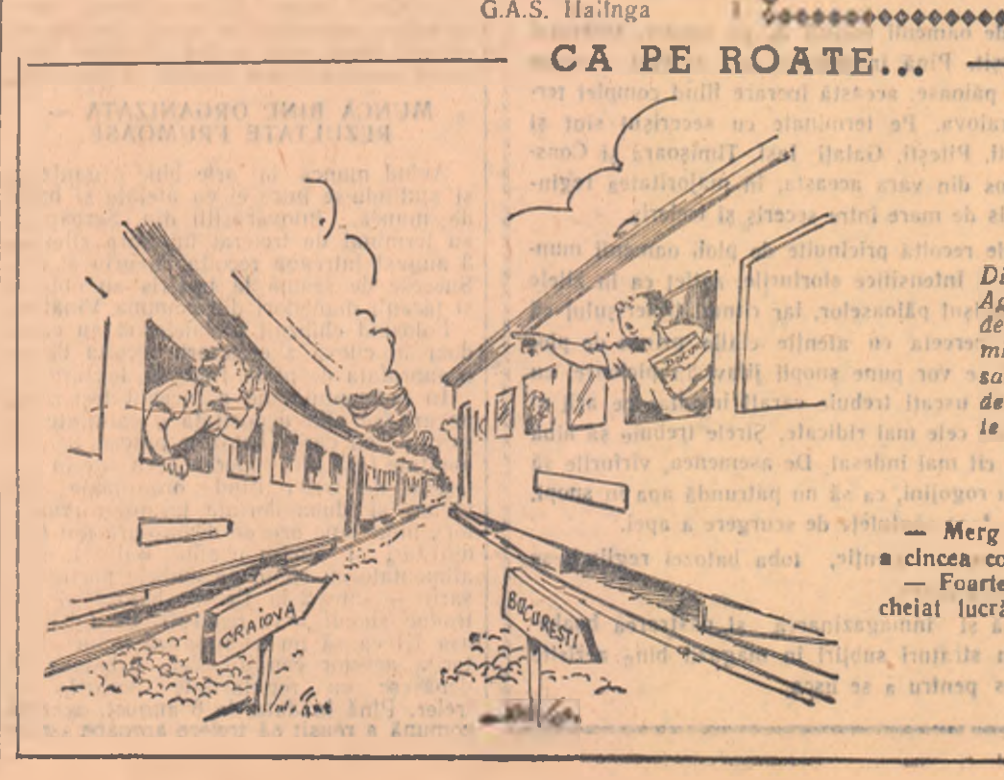
Ca-n poveşti!

Meştere Manole,
Meştere zidar...
Mă gîndesc la tine
Şi scriu la ziar.
Scriu de la Caracal,
De la Semeteu,
Unde-a ta legendă
Dăinuie mereu.
La Curtea de Argeş
Sus, la mănăstire,
Vechea ta legendă
Fost-a-nchipuire.
Insă la Caracal
E fapt constatat:
Zidul se dărîmă
Intr-un chip ciudat.
De ce se tot surpă,
I-am dat azi de rost:
I.S.L.I.F. din Craiova
L-a construit prost.
Nea Dumitru Coşa,
Meşterul „Fărîmă",
Ce zideşte astăzi,
Mîine se dărîmă.
Zidul şi tavanul
Se cojesc şi crapă.
Parcă-s tencuite
Cu nisip şi apă.
Nici nu poţi închide
Uşa la dulap,
Ca-ţi cade grămadă
Tencuiala-n cap

★

Meştere Manole,
Invaţă-l oleacă,
Pe cel din Craiova
Lucru bun să facă.
Şi ca să se-ndrepte
Indeamnă-l îndată,
Neglijenţa-n muncă
S-o zidească toată.
Şi-atunci semeliştii
Vor putea să zică:
„I.S.L.I.F. din Craiova
Zideşte, nu strică..."

CA PE ROATE...

★

Direcţia Generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, a trimis în decurs de 2 ani la S.M.T. Ergheviţa 5 comisii către au întocmit voluminoase dosare cu documentaţia necesară lucrărilor de construcţii, însă nici pînă astăzi acestea lucrări n-au început.

— Merg spre Ergheviţa. Fac parte din cea de a cincea comisie pentru documentaţie.

— Foarte bine. Noi, comisia a patra, ne-am încheiat lucrările.

Pentru realizarea a 1.000 de hantri de fiecare tractor anual

Ridicarea calificării tinerelor cadre — sarcină de frunte

Chemarea tovarășului Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, șef de brigadă la S.M.T. Sînnicolau Mare, regiunea Arad, de a se realiza anual cîte 1.000 de hantri cu fiecare tractor în două schimburi, a fost primită cu mare însuflețire de către tractoriștii noștri. Ei și-au luat angajamentul să urmeze în totul exemplul mecanizatorilor din această brigadă fruntașă. Aceasta, cu atît mai mult cu cît în prezent, condițiile de muncă și sprijinul pe care conducerea și personalul tehnic cu mai multă experiență îl acordă mecanizatorilor sînt cu totul altele decît la sfîrșitul anului 1954.

Cînd am fost numit în stațiune în funcția de mecanic șef, mi-am dat seama din capul locului că, pentru a spori productivitatea parcului de mașini și tractoare, trebuie acționat în primul rînd pe linia ridicării nivelului profesional al tractoriștilor. Fără cadre de nădejde — tractoriști, șefi de brigadă, pontatori-alimentatori, mecanici de sector, agronomi de sector etc. — nu este de închipuit îndeplinirea sarcinilor ce ne stau în față, de a fi buni organizatori ai producției agricole în unitățile deservite, de a contribui la obținerea unor recolte tot mai bogate la hectar.

Pentru a sprijini ridicarea calificării tractoriștilor noștri, membrii colectivului de conducere al stațiunii, repartizați pe sectoare și brigăzi, au exercitat o temeinică îndrumare a tractoriștilor, atît în ce privește buna întreținere a tractorului și a mașinilor agricole, cît și în ce privește organizarea muncii în cîmp.

Un rol deosebit în sprijinirea tinerilor noștri mecanizatori l-au avut mecanicii veniți din industrie în stațiunea noastră, ca [illegible] și Călin Arghel. Aceștia nu s-au mulțumit numai să execute la atelier lucrările urgente ce se cereau de pe teren, ci au mers la brigăzi, unde au verificat personal modul cum tractoriștii respectă normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice.

Tovarășii veniți din industrie au fost ajutați în munca de îndrumare a tinerelor cadre și de șeful de atelier Stancu Gheorghe, de mecanicul controlor Popescu Constantin, ca și de mecanicii de atelier Encu Ion și Cosmineanu Ion. Aceștia i-au învățat pe tractoriști cum trebuie manevrate vitezele în timpul lucrului în funcție de agregatul tractat, pe mînuitorii de semănători și cultivatoare cum să lucreze cu aceste mașini etc.

Roadele acestei munci concrete nu au întîrziat să se arate. Nu este întîmplător faptul că, în campania de primăvară, stațiunea noastră, care de obicei de abia îndeplinea 30—40 la sută din planul unei campanii, a realizat planul de producție în procent de 109 la sută, situîndu-se printre stațiunile fruntașe pe regiune. Dovedind prin fapte în munca de fiecare zi că și-au însușit bine cunoștințele tehnice de specialitate, noi i-am ridicat pe unii tractoriști și șefi de brigadă în funcții de mai mare răspundere. Astfel, tractoristul Ene Ștefan (care lucrează la gospodăria colectivă din Curcani) a fost numit șef al brigăzii a 4-a, iar tractoristul Mihai Cristel (care lucrează la gospodăria colectivă din Căscioare), șeful brigăzii a 9-a; de asemenea șeful de brigadă Porumbelu Ion a fost înaintat în funcția de mecanic de sector etc.

În timpul pregătirilor pentru campania agricolă de vară, în stațiune aflîndu-se mai mulți tractoriști și șefi de brigăzi (n-au lipsit decît cei ce au lucrat la prășitul mecanic în diferite unități), noi am organizat pentru aceștia o serie de lecții, în cadrul cărora i-am învățat cum să poată lucra după metoda graficului orar în muncile de vară, cum pot fi confecționate cuplurile de două pluguri, două secerători-legători și două batoze acționate de un tractor etc. Ca urmare, la aria gospodăriei colective din Coconi, șeful de brigadă Badoloagă Dumitru a organizat executarea treierișului după metoda Bediuk, obținînd randamente cu 30—40 la sută mai mari față de norma planificată.

Și în muncile de vară tovarășii din colectivul de conducere a stațiunii desfășoară o rodnică muncă de îndrumare pe teren a tinerilor mecanizatori, ajutîndu-i să organizeze bine munca și să îngrijească tractoarele.

Mulți șefi de brigadă și tractoriști care în campaniile agricole trecute vădeau lipsuri serioase, nereușind măcar să îndeplinească planurile de producție respective, acum, datorită ajutorului concret primit atît în stațiune, cît și la fața locului pe teren, au devenit fruntași în muncă. Așa stau lucrurile cu șefii de brigadă Ene Ștefan, Gamă Zamfir și alții care, lucrînd la gospodăriile colective din Curcani și Spanțov, au reușit să execute în vara aceasta într-un timp scurt un mare volum de lucrări de bună calitate, ceea ce l-a determinat pe colectiviști să adreseze mulțumiri stațiunii.

Faptul că de pe acum, în unele brigăzi, tractoriștii noștri au și realizat cîte 700 de hantri cu fiecare tractor, constituie o dovadă că, sprijiniți în o și mai mare măsură spre a-și ridica nivelul profesional, ei vor reuși să-și îndeplinească cu cinste angajamentele luate, ridicînd productivitatea muncii și ajutînd țărănimea muncitoare din raionul nostru să obțină producții bogate la hectar.

Ing. TEODOR GEORGIAN
mecanic șef la S.M.T. Ulmeni
regiunea București

Avem nevoie de mai mult sprijin

Problema realizării a 1.000 de hantri anual cu fiecare tractor preocupă pe mulți mecanizatori din gospodăria noastră. Tractoriști fruntași ca Dragomir Ilie, Coro[illegible] au [illegible] nate depășiri de norme, să execute pînă acum [illegible] de lucrări [illegible] acei ce luptă pentru realizarea a 1.000 de hantri. Deși lucrez într-un singur schimb, sînt hotărît ca, printr-o bună îngrijire și exploatare a tractorului, să realizez și chiar să depășesc acest volum de lucrări. Cei 450 de hantri pe care i-am făcut de astă-primăvară și pînă acum mă îndreptățesc să spun că voi reuși negreșit să fac acest lucru.

Executarea unui număr cît mai mare de hantri depinde în primul rînd de felul cum muncim noi, tractoriștii, cu mașinile. Cu cît ne organizăm mai bine munca, cu cît exploatăm mai rațional utilajul agricol, cu atît putem executa un volum mai mare de lucrări. Dar, pentru a lucra astfel, avem nevoie de sprijinul permanent al conducerii unității, care să ne creeze condițiile tehnice și materiale necesare bunei desfășurări a lucrului cu mașinile.

În legătură cu aceasta, trebuie să spun că nu primim întotdeauna un sprijin temeinic din partea conducerii gospodăriei. Uneori, din cauză că nu ni se asigură din timp terenul de lucru, carburanții, lubrifianții, piesele de schimb și alte materiale necesare, munca noastră suferă. Spre exemplu, acum, în campania de vară, brigada noastră execută arături adînci pe ogoarele secției Izvorul Mare. Volumul de arături executat pînă acum însă este mult prea mic față de posibilitățile noastre. Aceasta din pricină că [illegible] din timp măsuri pentru a curăța suprafața recoltată de paiele rămase în urma combinelor.

Pentru a efectua un număr de hantri din ce în ce mai sporit, trebuie ca aprovizionarea cu carburanți, lubrifianți, piese de schimb necesare și altele să nu sufere cu nimic. Au fost totuși cazuri cînd lipsa unor piese de schimb mai importante ne-a împiedicat să remediem grabnic stricăciunile ivite, creîndu-ne astfel goluri în producție. Ar fi mult mai bine dacă am avea la brigadă o rezervă minimă de piese de schimb de mare uzură — deoarece în felul acesta am putea înlătura mai operativ defecțiunile ivite.

În lupta pentru executarea unui volum sporit de lucrări de bună calitate, o mare importanță are menținerea tractoarelor și mașinilor în perfectă stare de funcționare. În acest scop, noi ne străduim să executăm cu strictețe îngrijirile zilnice și periodice, conform normativului tehnic. Conducerea gospodăriei, însă, nu s-a străduit să ne asigure toate materialele necesare bunei întrețineri a mașinilor. Ne lipsesc, astfel, filtrele de schimb, de ulei și motorină; de asemenea, brigada nu are truse de alimentare pentru fiecare carburant și lubrifiant în parte.

Un sprijin mai puternic din partea conducerii gospodăriei ar trebui să primim și în ce privește aplicarea metodelor înaintate de muncă. Șeful de brigadă de la S.M.T. Sînnicolau Mare, Erou al Muncii Socialiste, Vasile Voichiță, a arătat că metodele înaintate de lucru ne ajută pe noi, tractoriștii, să sporim viteza de lucru, să realizăm un volum de lucrări din ce în ce mai mare. Conducerea gospodăriei însă, îndeosebi tov. Dumitrache Stelian, inginerul mecanic cu exploatarea, dovedește o slabă preocupare față de răspîndirea metodelor înaintate de lucru, cum ar fi, de pildă, graficul orar, folosirea cuplurilor și agregatelor de mașini și altele.

Este adevărat că, în ultimul timp, conducerea gospodăriei s-a străduit să ia unele măsuri pentru a ne ajuta în muncă. Astfel, au fost alcătuite două ateliere mobile formate din două autocamioane Praga, înzestrate cu utilajul necesar. Aceste ateliere colindă din brigadă în brigadă făcînd pe loc unele reparații necesare. Dacă conducerea gospodăriei va reuși să înlăture toate lipsurile arătate mai sus și să ne sprijine mai temeinic în munca noastră, noi, tractoriștii, vom putea lupta cu mai mult succes pentru realizarea unui volum de lucrări cît mai mare, pentru executarea la timp și în condițiile cerute de agrotehnică a muncilor agricole.

DUMITRU COSTANIUC
tractorist, gospodăria agricolă de stat „Ciocîrlia de Jos",
regiunea Constanța

Urmînd sfatul inginerului agronom

Ieșind din biroul președintelui sfatului popular împreună cu mai mulți țărani muncitori, inginerul Mitrican Niculae, șeful punctului agricol din comuna Afumați, raionul Brănești, se opri pe scări și le spuse:

— Ascultați-mă pe mine și o să-mi mulțumiți. Ați fost primii din comună care ați terminat secerișul și treierișul. Dacă n-ați apucat să faceți dezmiriștitul îndată după recoltat, apoi nu mai zăboviți cel puțin cu arătura adîncă pentru însămînțări. Pămîntul care-i arat acum și grăpat imediat își păstrează umezeala, se afînează și se aerisește, iar semințele de buruieni sînt îngropate adînc.

— Ce zici Tănase? întrebă Ilie C. Vasile, un om înalt și negricios. Eu îi urmez sfatul tovarășului inginer. Mîine ies la arat.

În ziua de 8 august, nu departe de marginea de răsărit a comunei Afumați, țăranii muncitori, care treceau cu carele pline cu snopi spre arie, văzură patru oameni arînd de zor. Țăranul muncitor Tănase C. Marin se întrajutora cu Ilie C. Vasile, iar Ene Niculae cu Anghel N. Petre. Lucrau cu două atelaje pe ogorul celui dintîi, urmînd ca după ce termină să treacă la aratul locului celuilalt. În cîteva zile, ei au făcut arături adînci pe 6 hectare. Urmîndu-le exemplul, țăranii muncitori Zane Marin, Dinghilă Gheorghe, Nedea Vasile și alții au trecut și ei la executarea arăturilor adînci, pregătindu-și astfel terenul în vederea însămînțărilor de toamnă.

I. ALEXANDRU

Vești de la CORESPONDENȚI

Noi întovărășiri agricole și zootehnice

Recoltele bogate obținute de întovărășiții din raionul Botoșani fac ca tot mai mulți țărani muncitori să le urmeze pilda.

Zilele trecute, 20 de familii de țărani muncitori din comuna Blîndești au pus bazele întovărășirii agricole „Drumul Socialismului". Printre primii înscriși se numără: Lazăr Gîlca, Gheorghe Chihaia, Cațichi Lazăr, Gheorghe Sandu, C. Baciu.

O altă întovărășire agricolă a fost inaugurată în satul Ipotești. În amintirea marelui poet născut în Ipotești, țăranii muncitori de aici au dat întovărășirii lor numele lui Mihail Eminescu.

În comitetul de conducere au fost aleși țărani vrednici, ca Florea Costiniuc, președinte, Banu Costache, Grigore Ungureanu și alții.

I. Gavril

★

În comuna Stroești din raionul Pașcani, tot mai mulți țărani muncitori dovedesc interes pentru regulile agrotehnice, pe care caută să le aplice întocmai. Pe ogoare mici, răzlețite, lucrul acesta este însă mai anevoios. De aceea, 16 familii de țărani muncitori de aci și-au adunat ogoarele într-o singură tarla, punînd astfel bazele primei întovărășiri agricole din comună.

În ziua inaugurării, oaspeții veniți din partea raionului de partid și a comitetului executiv al sfatului popular raional au urat întovărășiților spor la muncă, făcîndu-le cunoscut totodată că întovărășirea lor este a 24-a din raionul Pașcani.

Adunarea generală a întovărășiților a ales în comitetul de conducere fruntași ai recoltelor bogate, ca V. Iacob, Neculai Antăcăi și G. Paracă.

În cinstea marii sărbători în preajma căreia ne aflăm, întovărășirea din comuna Stroești a căpătat denumirea de „23 August".

J. Lenter

★

Văzînd cît de bine este rostuită munca în cele 6 întovărășiri zootehnice existente în raionul lor, mai mulți țărani muncitori din satul Mada-Orăștie au hotărît să-și crească și ei oile și caprele laolaltă.

Ei au organizat o întovărășire zootehnică în care au adus 130 de oi și capre, precum și o suprafață de 20 ha teren pentru pășune.

Întovărășiții din Mada au ales ca președinte pe tov. Murg Simion, ca secretar pe Zoie Simion, iar ca membri în consiliul de conducere, pe Bogdan Ion, Căldeanu Marița și Costea Ilie.

Cei aleși în consiliul de conducere și-au luat angajamentul că vor munci cu drag pentru ca rezultatele pe care le vor obține întovărășiții să determine pe cît mai mulți țărani muncitori din sat să li se alăture.

ION CRISTIAN

Timpul probabil pentru zilele de 13, 14 și 15 august

Vremea în curs de ameliorare, exceptînd partea de nord-est a țării, unde va continua să rămînă nestabilă și răcoroasă. Cerul schimbător, cu înseninări mai accentuate în apusul țării. Ploi scurte și repezi vor cădea local în regiunea de munte, răsăritul țării, Ardeal și nordul Moldovei. Vîntul va sufla potrivit dinspre miazănoapte-răsărit, cu intensificări în Moldova, Dobrogea și Bărăgan. Temperatura aerului, în creștere ușoară și treptată, va oscila noaptea între 9—10 grade, iar temperaturile maxime vor urca ziua între 20—29 grade.

Nopțile se mențin destul de reci. Temperatura solului la ora 8 dimineața la adîncimi de 5—20 cm va fi cuprinsă între 15—18 grade, iar în cîmpia Dunării va ajunge pînă la 20 grade. Solul se va menține umed.

Din experiența gospodăriilor colective fruntașe

Insilozarea — mijloc important de ridicare a valorii nutritive a furajelor

Creșterea animalelor ocupă un loc de seamă în gospodăria noastră colectivă și aceasta nu întîmplător.

La înființare, în 1950, nu aveam în gospodărie decît 4 vaci cu lapte, o scroafă, 12 boi și 20 de cai. Treptat, cu ajutorul creditelor acordate de stat, apoi prin propriile noastre forțe, am izbutit să creștem un număr tot mai mare de animale. Avem acum 61 de vaci cu lapte, 22 de juninci gestante, 64 de tineret taurin, 120 de porci, aproape 400 de oi și 74 de cai. Desigur că noi nu ne-am mulțumit numai să avem un număr cît mai mare de animale, ci am căutat să obținem de la ele o productivitate cît mai mare. Nu ne este tot una dacă, bunăoară, de la o vacă obținem 5 litri sau 10 litri de lapte pe zi.

Este un adevăr bine cunoscut că, pentru a crește un număr sporit de animale de la care să obții producții mari, trebuie în primul rînd asigurată o bază furajeră puternică. Fără să ai hrana animalelor asigurată, nu poți vorbi de creșterea numărului și nici a productivității lor. Unul din mijloacele pe care noi le-am folosit pentru a asigura animalelor hrană destulă a fost însilozarea nutrețurilor.

Sînt unii —și, din păcate, nu puțini— care spun: „ce să mă apuc de însilozare? Îți dă atîta bătaie de cap treaba asta, încît nici nu merită să te apuci de ea". Cît de mult greșesc acești oameni, îți dai ușor seama cînd le privești vitele: hrănite iarna mai mult cu coceni și paie, primăvara abia se țin pe picioare de sla-be ce sînt. Asta fără să mai vorbim că vacile lor abia de mai dau 2—3 kg de lapte pe zi.

În gospodăria noastră, am început să însilozăm nutrețuri încă din 1953. Atunci am însilozat numai cîteva mii de kilograme de porumb furajer, așa, de probă. Văzînd cu cîtă poftă l-au mîncat animalele, în vara și în toamna lui 1954 am pus la murat 50 de vagoane de furaje, printre care 7.000 kg de dovleci și sfeclă furajeră în amestec cu 3.000 kg de concentrate formate din uruială de gozuri, orz și mazăre și peste 200.000 kg de trifoi, lucernă și iarbă cosită din diferite locuri. În două silozuri, pe lîngă trifoi și lucernă, am pus și tăiței din sfecla de zahăr recoltată de pe terenurile gospodăriei noastre. Urmînd sfaturile inginerilor de la Institutul de cercetări zootehnice București, lucerna, trifoiul și iarba le-am însilozat numai după ce au pălit puțin, pentru ca la însilozare ele să nu aibă o umiditate mai mare de 70—75 la sută. Porumbul l-am recoltat cînd boabele au dat în lapte și l-am însilozat separat de celelalte nutrețuri, știuleții și tulpinile la un loc.

Pentru ca plantele să nu-și piardă din valoarea nutritivă, noi am recoltat zilnic numai atîtea nutrețuri cîte am putut însiloza în aceeași zi. Cu cît nutrețul este mai de mult recoltat, cu atît el pierde mai mult din substanțele nutritive.

Cea mai mare parte din cantitatea de nutrețuri însilozată — aproape 40 de vagoane — noi am folosit-o pentru hrănirea taurinelor. Cu restul de zece vagoane de nutreț, format numai din lucernă, am hrănit porcii. Cît de neîntemeiată este părerea celor care susțin că porcilor nu le-ar place nutrețul murat! Cînd dădeam porcilor asemenea nutreț, în cîteva minute nu mai rămînea nici un fir.

Însilozarea furajelor ne-a adus mult spor. În primul rînd, am asigurat animalelor o hrană consistentă, deoarece prin murare pierderile de substanțe nutritive sînt mai mici de 10 la sută, în timp ce la ierburile uscate sub formă de fîn, pierderile de substanțe nutritive ajung uneori pînă la jumătate.

De asemenea, dînd animalelor nutrețuri murate, am făcut importante economii de alte furaje și concentrate. Fiecăreia dintre vacile de lapte, bunăoară, i-am dat în iarna 1954—1955 cu 500 de grame concentrate și cu 5 kg de fîn pe zi mai puțin decît în iarna 1953—1954. Am economisit astfel în perioada de stabulație numai de la vaci peste 8.000 kg de porumb sau orz și aproape 60.000 kg de fîn.

Cu toate aceste economii, producția de lapte nu numai că nu a scăzut, dar ea a crescut simțitor. Astfel producția medie de lapte pe cap de vacă în lactație a fost în iarna 1954—1955 de 2.720 litri, față de 2.032 litri obținuți în iarna 1953—1954, cînd nu am dat animalelor nutreț murat. Sporul acesta nu este greu de explicat dacă ne gîndim că nutrețul murat este foarte bogat în vitamine, albumină digestibilă, precum și în unități nutritive, adică tocmai acele elemente de care depinde buna hrănire a animalelor. În comparație cu un metru cub de fîn, de pildă, același volum de nutreț murat are o valoare nutritivă de 3—4 ori mai ridicată.

Folosind în alimentația scroafelor aflate în perioada de gestație trifoi însilozat, noi am redus cantitatea de concentrate de la 4 kg la 2 kg pe zi și totuși prolificitatea acestora (numărul de purcei obținuți) a fost în medie de 8,3 de la prima fătare.

Și în sectorul ovin gospodăria a avut foloase însemnate de pe urma însilozării nutrețurilor. Bine hrănite în iarnă, pe lîngă fîn și concentrate și cu nutreț de siloz, oile au fătat miei sănătoși, bine dezvoltați, care la înțărcare au cîntărit cîte 18 kg fiecare, cu aproape 4 kg mai mult decît cei obținuți în primăvara anului 1954. Totodată, producția de lînă depășește cu aproape 500 de grame de fiecare oaie pe cea obținută anul trecut.

Acestea sînt numai cîteva din avantajele obținute în bună parte datorită hrănirii animalelor cu nutrețuri murate. Putem spune fără să greșim că o parte însemnată din veniturile realizate de gospodăria noastră în ultimul an sînt o urmare a dezvoltării sectorului zootehnic. Desigur, încă nu am făcut tot ce se putea face. Rezultatele obținute pînă acum ne-au arătat însă că în privința îmbunătățirii bazei furajere sîntem pe drumul cel bun. Iată de ce, în toamna acestui an, vom însiloza peste 60 de vagoane de nutreț. Am și curățit și amenajat bazinele necesare. Vrem ca treptat, în următorii 2—3 ani, numărul animalelor gospodăriei să crească încă de două ori față de cîte avem azi. Numai vaci cu lapte vom avea 200.

Dezvoltarea continuă a sectorului zootehnic va contribui fără îndoială la creșterea belșugului gospodăriei noastre și a fiecărui colectivist, la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu produse animale.

NAN GHEORGHE
brigadier zootehnic la G.A.C. „Tudor Vladimirescu" comuna Harman, regiunea Stalin,
decorat cu „Ordinul Muncii cl. III"

Loturi demonstrative pe ogoarele țăranilor fruntași

Pentru a populariza activitatea fruntașilor recoltelor bogate, sfatul popular raional Codăești, cu sprijinul Comitetului raional P.M.R., a luat inițiativa de a crea pe terenurile a 87 de țărani muncitori fruntași loturi demonstrative. 72 de fruntași au loturi demonstrative pentru cultura porumbului, iar ceilalți 15, pentru culturi de floarea-soarelui.

În comuna Tăcuta, pe terenul țăranului muncitor fruntaș Alexandru Cozma a fost amenajat un lot demonstrativ pentru cultura florii-soarelui. De pe acest lot, Alexandru Cozma a recoltat anul trecut 2.500 kg de floarea-soarelui, întrecînd cu 850 kg media pe comună. De asemenea, de pe lotul demonstrativ, țăranul muncitor Vasile Luchian din Codăești, fruntaș al recoltelor de porumb, a obținut cu 900 kg mai mult porumb decît ceilalți țărani muncitori din comună. Tehnicienii celor 7 puncte agricole din raion dau un sprijin continuu fruntașilor deținători de loturi demonstrative. După sfaturile lor, anul acesta au fost executate lucrările de însămînțare, ținîndu-se seama de condițiile naturale ale regiunii. Tot după sfaturile lor, în perioada de vegetație a culturilor, s-au executat lucrări de întreținere, folosindu-se cele mai înaintate metode agrotehnice: polenizarea artificială suplimentară, copilitul, prașila a 3-a fără mușuroit etc. Datorită acestui fapt, culturile de porumb și floarea-soarelui de pe loturile celor 87 de fruntași ai recoltelor sînt bine dezvoltate, promițînd o recoltă bogată.

Să pregătim temeinic acțiunea de împărțire a avansurilor în gospodăriile agricole colective

Gh. Curatu
șef de serviciu în Direcția generală a organizării gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Anul acesta, ca și în anii trecuți, majoritatea gospodăriilor agricole colective sînt fruntașe în executarea lucrărilor agricole. Terminînd la timp strîngerea recoltei, unele gospodării colective se pregătesc acum să împartă primele avansuri în natură ale roadelor muncii de peste an.

În dorința de a spori continuu producția agricolă — chezășie a bunăstării lor — membrii gospodăriilor agricole colective, cu ajutorul mecanizatorilor din S.M.T.-uri și sub îndrumarea organelor agricole, au executat la vreme și în condiții agrotehnice înaintate lucrările de însămînțări, întreținerea culturilor și strîngerea recoltei de păioase. Datorită acestui fapt, ei au strîns de pe tarlalele întinse ale [illegible] țăranii muncitori cu gospodării individuale care și-au lucrat pămîntul cu unelte rudimentare și după metode de lucru înapoiate. Numeroase gospodării agricole colective, cum sînt cele din Padina-Ploești, Urmeniș-Cluj, Gemenele-Galați, Ceacu-București și altele, au scos producții de 2.500 kg și chiar 3.000 kg de grîu la hectar, în timp ce țăranii muncitori din comunele respective au dobîndit numai 1.200—1.300 kg. Aceasta demonstrează în mod convingător avantajele mari ce se pot obține prin lucrarea pămîntului în comun cu mijloace mecanizate și după recomandările agrotehnicii.

Colectiviștii care au muncit în tot timpul anului cu dragoste și rîvnă, care au participat regulat la lucru vor primi — la împărțirea produselor și banilor — venituri mari cum n-au putut obține niciodată atunci cînd își lucrau pămîntul de unul singur, după metodele moștenite din bătrîni și cu unelte rudimentare.

Împărțirea produselor și banilor în gospodăriile colective este un prilej minunat pentru orice țăran muncitor cu gospodărie individuală de a se convinge că singura cale pe care poate ajunge la bunăstare este gospodăria colectivă. Belșugul de bucate ce intră în casele colectiviștilor harnici la sărbătoarea împărțirii veniturilor desminte orice minciună răspîndită de chiaburi. Care dintre țăranii muncitori cu gospodărie individuală din jurul comunei Saroșu-Dumbrăveni, raionul Mediaș, de pildă, ar mai fi aplecat urechea la șoaptele veninoase ale chiaburilor cînd au văzut cu ochii lor că pentru munca depusă în gospodăria colectivă colectivistul Terezăn Ion a primit anul trecut drept răsplată, în afară de 3.625 lei, 3.100 kg de grîu, 4.200 kg de porumb, 5.900 kg de cartofi, 1.100 kg de orz și ovăz, 9.000 kg de fîn și paie, 24 kg de zahăr, 40 de litri de vin, pînzeturi și altele. Nu-i de loc întîmplător faptul că astăzi gospodăria colectivă „Flacăra" din Saroșu-Dumbrăveni cuprinde 230 de familii, că în satul acesta 99 la sută din țăranii muncitori cu gospodării individuale sînt de acum colectiviști.

★

În gospodăria colectivă este înlăturată orice exploatare a omului de către om. Pămîntul, construcțiile, animalele, uneltele agricole și alte mijloace de producție din gospodărie sînt proprietatea obștească a colectiviștilor. Ca urmare, veniturile obținute în gospodăria colectivă aparțin membrilor ei, care își primesc partea ce li se cuvine, după cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare. Răsplata muncii este cu atît mai mare cu cît producția de cereale, cartofi, floarea-soarelui, lapte, ouă, lînă, carne etc. este și ea mai mare.

În gospodăria colectivă sînt membri care muncesc cinstit, mai bine și mai cu spor — într-un cuvînt contribuie în mai mare măsură decît alții la creșterea producției obștești; unii se mai lasă pe tînjeală și vin la lucru cînd și cînd, dar se înghesuie și fac mare zarvă la împărțirea veniturilor. Se pune însă întrebarea: este oare drept ca toți să primească o răsplată a muncii la fel? Desigur că nu.

Apoi în gospodăria colectivă sînt tot felul de lucrări. Unele necesită un efort mai mare, altele pot fi făcute mai ușor; pentru unele lucrări se cere colectiviștilor o pregătire specială (să conducă o mașină, să altoiască pomii etc). Multe lucrări se fac în condiții normale, fără vreun pericol, dar sînt și lucrări care se execută în condiții mai grele de muncă, ca, bunăoară, munca coșarilor de la batoză, a acelora care pregătesc și răspîndesc otrăvurile pentru distrugerea insectelor și altele. Și aici se pune întrebarea: răsplata muncii și a unora și a altora poate fi la fel? Fără îndoială că nu.

În gospodăria colectivă sînt necesare și munca paznicului, și a plugarului, și a mulgătorului, și a grădinarului, și a coșașului, adică toate muncile, oricît de diferite ar fi. Dar pentru a stimula pe colectiviști să muncească mai mult și mai bine, să-și ridice calificarea în muncă și să introducă noi metode de muncă, este nevoie să se țină seamă nu numai de cantitatea, dar și de calitatea muncii depuse de un colectivist în timpul unei zile de lucru.

★

Practica construcției colhoznice a dovedit că ziua-muncă este unitatea de măsură cea mai potrivită pentru a ține evidența cantității și calității muncii depuse de fiecare colhoznic în gospodăria obștească și pentru a repartiza pe această bază veniturile între colhoznici. Introducerea acestei forme de evidență și de retribuire a muncii asigură aplicarea principiului socialist de repartiție a veniturilor după muncă, fără de care nu se poate concepe dezvoltarea cu succes a unei gospodării socialiste.

Ziua-muncă stă la baza repartiției veniturilor și în gospodăriile colective din țara noastră. Art. 27 din „Statutul model al gospodăriei colective" arată: „Repartizarea veniturilor între membrii gospodăriei colective se face numai în raport cu numărul zilelor-muncă efectuate de fiecare".

Cu cît un colectivist sau o colectivistă muncește mai mult și mai bine în gospodăria colectivă, cu atît mai mare-i va fi partea cuvenită din producția gospodăriei. De aceea, în gospodăria colectivă, toți membrii sînt interesați să li se calculeze just zilele-muncă și să se țină o evidență riguroasă a muncilor în brigăzi, ferme și ateliere.

Calcularea justă a zilelor-muncă și buna organizare a evidenței, așa cum se face de pildă în gospodăriile colective din Horia-Constanța, Iișești-Suceava, Cicimac-Arad, Ceacu-București, Mărgineni-Bacău și multe altele, duc la întărirea disciplinei în muncă, măresc cointeresarea colectiviștilor în creșterea producției agricole, întăresc încrederea acestora în organele de conducere.

Sînt însă și gospodării colective — cei drept puține la număr — în care se mai practică sistemul greșit și dăunător al calculării zilelor-muncă în mod egal pentru toți membrii brigăzii sau echipei, fără să se țină seama de cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare. Așa se întîmplă la gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din raionul Slobozia-București, unde normele nu se aplică individual, ci pe echipe, din care cauză s-au ivit — pe bună dreptate — multe nemulțumiri în rîndul colectiviștilor harnici.

Mai sînt și unele gospodării colective unde, datorită lipsei unei îndrumări permanente a organelor agricole, consiliile de conducere și contabilii nu dau destulă însemnătate ținerii evidenței zilelor-muncă. O asemenea atitudine trebuie combătută cu tărie, căci ea aduce prejudicii serioase bunului mers al gospodăriilor colective.

★

Art. 20 și 21 din „Statutul model al gospodăriei colective" statornicește normele de repartizare a veniturilor în natură și în bani. Respectarea acestor norme asigură întărirea și dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

Convinși de faptul că izvorul creșterii veniturilor gospodăriilor colective și a cîștigurilor lor pentru zilele-muncă efectuate este sporirea avutului obștesc, la împărțirea veniturilor, grija de căpetenie a colectiviștilor trebuie să fie mărirea fondului de bază. Un exemplu concludent în această problemă îl constituie succesele obținute anul acesta de colectiviștii din Belobresca, raionul Moldova Nouă. Valorificînd pe piață și prin cooperație mari cantități de produse, colectiviștii din Belobresca au putut să-și mărească simțitor veniturile bănești și totodată și fondul de bază, achitîndu-și obligațiile față de stat, și au putut împărți membrilor însemnate avansuri în bani pentru zile-muncă.

Anul acesta nu trebuie să se mai repete greșelile din anul trecut, cînd, pe alocuri, unele consilii de conducere ale gospodăriilor colective, în dorința de a mări cu orice preț cîștigurile individuale, manifestau tendința de a împărți colectiviștilor întreaga producție realizată în dauna dezvoltării avutului obștesc. Așa s-a procedat, bunăoară, la gospodăria colectivă din satul Jupa, raionul Caransebeș, unde anul trecut s-au împărțit toate veniturile fără să se rețină sumele prevăzute de statut pentru mărirea fondului de bază al gospodăriei colective.

În alte gospodării colective, cum au fost cele din Cebza și Craiovăț, regiunea Timișoara, valorificîndu-se în timpul anului prea puține produse, s-a ajuns la scăderea veniturilor bănești, la o creștere neînsemnată a fondului de bază și deci la situația de a nu se putea împărți colectiviștilor avansuri în bani în tot cursul anului. Asemenea greșeli frînează dezvoltarea gospodăriei obștești și totodată lovesc în interesele fiecărui colectivist.

O mare atenție trebuie dată la împărțirea produselor respectării prevederilor statutului model în ce privește asigurarea fondurilor de semințe și furaje necesare lărgirii producției în anul ce urmează.

Repartizarea produselor agricole și banilor pe zile-muncă se face după îndeplinirea obligațiilor față de stat și crearea fondurilor obștești prevăzute de statut. Cum repartizarea tuturor veniturilor cuvenite colectiviștilor nu se poate face practic decît după strîngerea întregii recolte și terminarea însămînțărilor de toamnă, „Statutul model al gospodăriei colective" prevede la art. 28 că în contul acestor venituri se pot elibera membrilor în timpul anului, pe baza zilelor-muncă efectuate de fiecare, avansuri în natură și în bani.

★

Pentru a veni în sprijinul colectiviștilor, Consiliul de Miniștri a recomandat și anul acesta gospodăriilor colective, pe temeiul prevederilor statutului model, modul cum trebuie să se elibereze avansurile în timpul anului și să se împartă veniturile la sfîrșitul anului.

Față de importanța covîrșitoare pe care o are justa repartizare a veniturilor în întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective, este necesar ca membrii consiliilor de conducere și ai comisiilor de revizie, brigadierii, șefii de ferme, contabilii și toți colectiviștii să acorde toată atenția măsurilor indicate de Consiliul de Miniștri, respectînd statutul și înlăturînd lipsurile din activitatea economico-financiară a gospodăriilor.

Chezășia succesului împărțirii veniturilor în gospodăriile colective depinde și de îndrumarea și sprijinul puternic ce trebuie dat acestora de către organele agricole locale. De aceea, tehnicienii și specialiștii din cadrul sfaturilor populare regionale și raionale au sarcina de a da un sprijin concret și competent gospodăriilor colective în organizarea repartizării veniturilor, astfel încît această acțiune să constituie pentru colectiviști un nou și puternic imbold în lupta pentru sporirea producției agricole, pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

Marea sărbătoare a poporului coreean

La 15 august, poporul din R.P.D. Coreeană sărbătoreşte a 10-a aniversare a eliberării ţării sale de sub jugul imperialismului japonez. Acest eveniment istoric, înfăptuit de glorioasele Armate Sovietice, a deschis o nouă pagină în istoria zbuciumată a poporului coreean.

Smulgîndu-se din bezna chinuitoare şi insuportabilei robii, poporul din Coreea de nord a văzut în sfîrşit în august 1945, soarele libertăţii şi a căpătat posibilitatea de a-şi înfăptui năzuinţa de veacuri: Construirea unui stat independent. Şi, într-adevăr, după ce a fost eliberat de către Armata Sovietică, poporul coreean a luat temeinic destinele sale în propriile mîini, a dobîndit puterea politică şi, ca stăpîn, a început să construiască un stat cu adevărat popular.

Cei 10 ani care s-au scurs din ziua aceea de 15 august 1945 pot fi împărţiţi în trei perioade bine stabilite: prima perioadă — pînă la 25 iunie 1950; a doua perioadă, din iunie 1950 pînă în 27 iulie 1953; a treia perioadă — din iulie 1953 şi pînă astăzi.

In prima perioadă, pînă la 25 iunie 1950, poporul coreean, sub conducerea Partidului Muncii, a păşit cu hotărîre pe calea democraţiei populare, pe calea bunăstării şi fericirii. Au fost înfăptuite: lichidarea definitivă a relaţiilor feudale, înlăturarea din toate domeniile vieţii sociale a urmărilor cruntului regim colonial al imperialiştilor japonezi, asigurarea drepturilor şi a libertăţilor democratice. Reforma agrară şi naţionalizarea industriei au fost acte revoluţionare care au contribuit considerabil la întărirea puterii populare. Toate aceste succese ale construcţiei democrate din partea de nord a Coreei au dus la crearea Republicii Populare Democrate Coreene — reazimul luptei pentru unitatea şi independenţa Coreei. In Coreea de nord se făceau paşi uriaşi pe drumul construcţiei paşnice.

Dar, la 25 iunie 1950, poporul Coreei a fost obligat să ia din nou armele în mînă pentru a-şi apăra statul democrat-popular, libertatea şi independenţa naţională. Intr-un război crîncen, care a încetat la 27 iulie 1953, poporul Coreei de nord şi-a apărat eroic patria, dovedind pe fronturile de luptă marea viabilitate a noii orînduiri democrat-populare pe care şi-o construia, puternica sa dragoste pentru viaţa nouă şi liberă pe care o cunoscuse pentru întîia oară după 15 august 1945. Lupta dîrză a poporului nord-coreean a fost încununată cu succes. Cauza sa dreaptă a biruit; el şi-a menţinut libertatea şi independenţa naţională, posibilitatea de a păşi mai departe pe drumul construirii socialismului. Incheierea armistiţiului în Coreea este o victorie istorică a poporului coreean iubitor de pace, o biruinţă de mare însemnătate a forţelor păcii din lumea întreagă.

După încheierea armistiţiului şi pînă în zilele acestea cînd se sărbătoreşte un deceniu de la eliberarea Coreei, în R.P.D. Coreeană s-a desfăşurat a treia perioadă de dezvoltare. In acest răstimp, poporul coreean a muncit cu abnegaţie pentru refacerea pagubelor uriaşe pricinuite de război. Cu ajutorul economic multilateral al Uniunii Sovietice, al R.P. Chineze şi al ţărilor europene de democraţie populară, oamenii muncii din Coreea de nord îşi refac ţara distrusă de război cu acelaşi eroism cu care au apărat-o în timpul războiului. Numai în anul 1954 au fost construite şi reconstruite 160 de întreprinderi mari şi mijlocii. Venitul naţional a crescut anul trecut cu 37 la sută, iar salariul real al oamenilor muncii cu 84 la sută. La începutul anului 1955, existau în R.P.D. Coreeană peste 10.000 de cooperative agricole (faţă de 102 cîte erau în 1953), din care făceau parte 32 la sută din gospodăriile ţărăneşti. Ca urmare a dezvoltării creşterii animalelor şi a altor ramuri ale agriculturii, veniturile membrilor cooperativelor depăşesc de aproape şapte ori veniturile ţăranilor cu gospodării individuale. Datorită înfăptuirii cu succes a planului economic de trei ani, la 1 august a.c. a fost efectuată o nouă reducere de preţuri. Zi de zi, poporul din R.P.D. Coreeană realizează cu un uriaş avînt patriotic opera sa creatoare de consolidare a bazei democratice a statului, chezăşie a construirii socialismului.

Un grup de ţărani dintr-o comună din jurul capitalei R.P.D. Coreene, Phenian, semnează Apelul de la Viena, pentru interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen.

Poporul şi guvernul R.P.D. Coreene militează pentru traducerea în viaţă a prevederilor armistiţiului, pentru unificarea paşnică a ţării. „Unificarea paşnică definitivă a Coreei — a declarat Nam Ir anul trecut, la Sesiunea Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene — este scopul principal al programului guvernului republicii noastre, o cauză de importanţă vitală a tuturor coreenilor. Aceasta nu este numai dorinţa fierbinte a poporului coreean ci şi dorinţa întregii omeniri progresiste, deoarece unificarea paşnică a Coreei nu numai că va înlătura această stare nenorocită pentru poporul coreean, ci va duce la lichidarea focarului unui nou război în Asia, la slăbirea considerabilă a încordării internaţionale".

Intr-adevăr, problema Coreei formează şi astăzi unul din litigiile internaţionale care n-a fost încă rezolvat, dar care, în condiţiile actuale, poate şi trebuie rezolvat. Conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri a întărit convingerea că pe calea tratativelor, a bunăvoinţei şi încrederii între state, poate să se ajungă la reglementarea paşnică a oricărei probleme litigioase internaţionale. Problemele Extremului Orient, între care şi problema unificării paşnice a Coreei, au rămas deschise. Poziţia hotărîtă a guvernului R.P.D. Coreene, de apropiere şi înţelegere cu autorităţile sud-coreene, creează posibilităţi largi pentru lichidarea desmembrării Coreei, pentru unificarea naţională în interesul întregului popor coreean.

In aceste zile de august, în R.P.D. Coreeană se sărbătoreşte luna prieteniei coreeano-sovietice. Poporul coreean nutreşte un sentiment de profundă recunoştinţă faţă de eliberatoarea sa, cel mai apropiat şi mai sincer prieten, marea Uniune Sovietică. Prietenia poporului sovietic s-a manifestat cu tărie în tot răstimpul de 10 ani care au trecut de la 15 august 1945. Uriaşul ajutor diplomatic al U.R.S.S. a contribuit în mare măsură la încheierea, în iulie 1953, a armistiţiului în Coreea. U.R.S.S. a acordat pentru dezvoltarea economică a R.P.D. Coreene un împrumut nerambursabil în valoare de 1 miliard de ruble, ajutor care a devenit o puternică bază materială a refacerii şi dezvoltării postbelice a economiei naţionale a R.P.D. Coreene.

De ziua marii sărbători a poporului coreean, poporul romîn îi trimite un frăţesc salut, urîndu-i din toată inima succese strălucite pe calea dezvoltării şi întăririi democraţiei populare, pe calea unificării paşnice a ţării, condiţie de mare însemnătate pentru micşorarea încordării în Extremul Orient.

La Varşovia, în zilele Festivalului

Succese ale sportivilor romîni

VARŞOVIA 10 (prin telefon de la trimisul special al agenţiei „Agerpres").

Cea de a doua ediţie a întîlnirilor internaţionale sportive prieteneşti din cadrul Festivalului se apropie de sfîrşit. Miercuri, în cea de a 10-a zi a întrecerilor, sportivii romîni au obţinut noi succese la fotbal, volei-bal, polo pe apă şi lupte clasice.

Pe stadionul C.W.K.S., în prezenţa a peste 40.000 de spectatori, selecţionata de fotbal a oraşului Bucureşti a întîlnit echipa oraşului Varşovia în meciul care avea să desemneze una din cele două finaliste.

In primele minute polonezii au iniţiativa dar nu reuşesc să treacă de apărarea echipei romîne. Jocul se menţine echilibrat. Din minutul 10 echipa noastră porneşte la atac şi în curînd reuşeşte să deschidă scorul. Ne aflăm în minutul 12 de joc, Ozon are balonul. Il lansează pe Mihai, acesta driblează scurt pe fundaşul polonez şi trage puternic pe jos. Portarul echipei Varşovia plonjează şi respinge cu pumnii. Georgescu, care urmărise atent faza, intră în posesia mingii şi de la 10 m, înscrie imparabil. Gazdele contraatacă viguros dar fără rezultat.

Repriza a doua începe cu atacurile puternice ale echipei varşoviene care caută să obţină egalarea. La poarta lui Voinescu au loc faze palpitante. Apărarea noastră în frunte cu Androvici şi Pahonţu luptă însă admirabil şi este o stavilă greu de trecut pentru atacul polonez. Inaintaşii noştri efectuează contraatacuri periculoase în careul advers.

In minutul 39 Mihai trage fulgerător dar Szymkowiak, cu un plonjon extraordinar, respinge în corner. Ultimele minute echipa poloneză atacă în forţă însă apărarea noastră este la post şi întîlnirea se termină cu 1—0 în favoarea echipei Bucureştiului care se califică astfel pentru finală.

Arbitrul austriac Steiner a condus următoarele formaţii:

Bucureşti: Voinescu — Pahonţu, Androvici, Szoeke — Călinoiu, Băcuţ — Copil, Petschowski, Ozon, Georgescu, Mihai.

Varşovia: Szymkowiak — Wozniak, (Bartyla), Corynth, Cychon — Suszczyk, Zientara — Tramplsz, Bruchczy, Koval, Cieslik, Baskiewicz.

In cea de a doua semifinală echipa oraşului Budapesta a învins echipa oraşului Cairo cu scorul de 3—0 (1—0). Finala între echipele oraşelor Bucureşti şi Budapesta se va disputa sîmbătă.

★

In competiţia de polo pe apă echipa R.P.R. a întîlnit selecţionata U.R.S.S. Sportivii romîni au făcut un joc foarte bun, obţinînd un rezultat egal: 3—3 (1—0). Au marcat Simon (2) şi Novac.

★

Un frumos succes a realizat echipa feminină de volei a ţării noastre, care a învins cu 3—2 reprezentativa R. P. Polone. Echipa masculină de volei a R.P.R. a întrecut cu 3—0 echipa R. P. Chineze.

★

Competiţia de hochei pe iarbă a fost cîştigată de reprezentativa Indiei, campioană mondială, care a întrecut în finală cu 4—1 (1—0) selecţionata R. P. Polone.

★

Concursul de lupte clasice a constituit un frumos succes pentru luptătorii sovietici, cîştigători a 6 medalii de aur. Din echipa R.P.R. cel mai bun rezultat l-a obţinut Cernea, clasat pe locul 2 la categoria muscă. Luptătorul nostru a obţinut astfel medalia de argint. La categoria semimijlocie, Marin Beluşica a ocupat locul trei.

Ziua tineretului polonez

In cadrul Festivalului, ziua de 7 august a fost dedicată tineretului polonez. In dimineaţa acestei zile, în Piaţa Stalin din Varşovia s-a desfăşurat o impunătoare demonstraţie a tineretului din R. P. Polonă.

Pe întregul parcurs al defilării, de la Piaţa Zwycestwa pînă în Piaţa Zbawiciala, s-au înşirat delegaţi ai tineretului din toate continentele, precum şi mii de locuitori ai Varşoviei şi au salutat cu deosebit entuziasm pe tinerii făuritori ai Poloniei noi.

Defilarea tineretului polonez a fost deschisă de un grup de copii de 11 ani, născuţi în ziua eliberării Poloniei. In acorduri de melodii populare, grupuri-grupuri de tineri în frumoase costume naţionale au trecut dansînd. In urma lor veneau tineri care purtau mari pancarte ce ilustrau realizările şi cuceririle tineretului polonez.

Trec apoi în mare număr tineri mineri şi metalurgişti, lucrători de la şantierele navale, constructori-eroi ai oraşelor poloneze ridicate din ruine: Varşovia, Gdansk, Wroclaw şi ai noilor oraşe construite în anii puterii populare — Nowa Huta, Nowa Tychy. A urmat un grup de tineri ţărani polonezi, combineri, tractorişti, zootehnişti, făuritorii agriculturii socialiste a Poloniei populare.

In încheiere au defilat tineri sportivi. După defilare, marea Piaţă Stalin din faţa Palatului Culturii şi Ştiinţei, precum şi strada Marszalkowska au devenit locul de dans al tineretului din toate ţările lumii.

După amiază pe Stadionul central din Varşovia, în faţa a zeci de mii de spectatori au avut loc competiţii de masă ale sportivilor şi colectivelor de dansuri ale R.P. Polone.

In aceeaşi zi s-au întîlnit tineri polonezi cu reprezentanţi ai delegaţiilor străine precum şi cu conducători ai F.M.T.D.

Şcoala prieteniei

La Varşovia, pe strada Nabrutla, ca de altfel în multe alte străzi din Varşovia, se află în curs de construire o nouă şcoală. In ziua de 8 august au venit pe acest şantier aproape 250 de delegaţi ai tinerilor din 29 de ţări, printre care din U.R.S.S., Franţa, Republica Populară Romînă, Germania, Cambodgia, pentru a construi împreună cu zidarii varşovieni şcoala cea nouă.

Preşedintele Consiliului popular din cartierul Mokotuw Poienibak salutînd pe tinerii străini a spus: „Voi veţi lăsa la Varşovia ca simbol al prieteniei nu numai cele mai frumoase amintiri ale acestor zile ale Festivalului, ci şi zidurile acestei şcoli".

Reprezentantul Uniunii Internaţionale a Studenţilor Abdul Samad Nadin, din Liban, a declarat la rîndul sau: „Noi trebuie să construim şcoli pentru ca în secolul XX să nu mai existe analfabeţi".

Apoi a fost inaugurată o placă comemorativă aşezată deasupra intrării principale a şcolii în cinstea delegaţiilor la Festival care au muncit la construcţia acestei şcoli.

Toţi participanţii romîni la concursurile artistice au fost premiaţi

La Varşovia a fost publicată lista laureaţilor concursurilor internaţionale artistice desfăşurate în cadrul Festivalului. Tinerii reprezentanţi ai ţării noastre au obţinut un deosebit succes.

Pentru dansurile „brîul" şi „bărbuncul" juriul a acordat dansatorilor premiul I. Acest premiu l-au primit şi Vladimir Orlov — violoncel, Dan Iordăchescu — canto clasic, Irinel Liciu şi Gabriel Popescu — balet şi Nicolae Stănescu — ţambal.

Toţi participanţii romîni la concursurile artistice ale Festivalului au fost distinşi cu premii şi diplome.

Conferinţa internaţională pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice

In acelaşi oraş elveţian, Geneva, unde nu de mult şefii guvernelor celor patru puteri au pus bazele bunăvoinţei, colaborării şi încrederii între state, indiferent de orînduirea lor politică şi socială, au loc zilele acestea lucrările conferinţei internaţionale pentru folosirea paşnică a energiei atomice. Acest mare eveniment ştiinţific are un rol important în lărgirea colaborării şi stabilirea contactului personal între oamenii de ştiinţă din toate ţările. O asemenea colaborare va contribui la slăbirea încordării internaţionale, la întărirea cauzei păcii şi prieteniei între popoare. La conferinţă participă 36 de savanţi din 72 de ţări printre care: U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, Iugoslavia, Indonezia, Austria, Birmania, Egiptul, S.U.A. şi altele. N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., D. Eisenhower, preşedintele S.U.A. şi şefii guvernelor din multe alte ţări ale lumii au trimis mesaje de salut conferinţei urînd savanţilor întruniţi acum la Geneva să găsească căile folosirii uriaşei energii atomice pentru binele omului, pentru pace şi progres.

Primele zile ale conferinţei se află sub uriaşa impresie produsă de raportul delegaţiei sovietice asupra centralei atomo-electrice din U.R.S.S. După cum se ştie, încă cu multe luni în urmă, Uniunea Sovietică, dînd un grăitor exemplu de colaborare internaţională în privinţa folosirii paşnice a energiei atomice, a făcut cunoscut că la conferinţa de la Geneva doreşte să împărtăşească experienţa acumulată în construirea şi funcţionarea primei centrale atomo-electrice din lume. Raportul prezentat şi detaliile făcute publice în expoziţia tehnică a U.R.S.S. au dovedit pe deplin că Uniunea Sovietică nu face un secret din descoperirile oamenilor săi de ştiinţă în domeniul energiei atomice. Este de altfel cunoscut că ea acordă un considerabil ajutor ştiinţific, tehnic şi material altor ţări — printre care şi R.P.R. — în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Uriaşul interes stîrnit de raportul delegaţiei U.R.S.S. este clar exprimat în comentariile presei internaţionale. Ziarul american „New York Times" scrie: „După cum se aşteptau toţi rolul pe care ruşii îl au la Geneva atrage în mod deosebit atenţia. Comportarea lor corespunde într-adevăr spiritului conferinţei şi ei descriu în amănunt instalaţia centralei lor electrice cu o putere de 5.000 kw, care produce cu succes energie electrică de mai bine de un an, fiind prima centrală atomo-electrică din istorie". In legătură cu pavilionul sovietic de la expoziţia pentru problemele folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, corespondentul agenţiei „United Press" la Geneva, William Sexton, relatează că oamenii de ştiinţă sovietici au demonstrat „un strălucit ansamblu de maşini pentru producţia de energie atomică, tratamentul cancerului, controlul laminoarelor pentru oţel şi chiar pentru numărătoarea sticlelor de bere". Oamenii de ştiinţă din 71 de ţări, scrie W. Sexton, au fost uimiţi. „Expunîndu-şi instrumentele atomice, Rusia şi-a cucerit întreaga glorie a primei zile... Oamenii de ştiinţă din Statele Unite, Anglia şi alte ţări recunosc că expoziţia sovietică ilustrează succese excepţionale şi surprinzătoare în opera de folosire a atomului în medicină, industrie şi agricultură".

Presa străină, făcîndu-se ecoul opiniei publice mondiale, apreciază conferinţa ca un mare eveniment care va da roade pozitive nu numai în domeniul tehnico-ştiinţific, ci şi în domeniul îmbunătăţirii relaţiilor internaţionale deoarece un război, cu mijloacele ştiinţifice de astăzi, nu poate duce decît la distrugeri uriaşe. O colaborare paşnică spre binele oamenilor va înălţa civilizaţia spre culmile progresului. Ziarul francez „Echo", referindu-se la acest lucru, scrie că din lucrările conferinţei actuale de la Geneva se pot trage de pe acum primele două concluzii şi anume: „nu vor mai exista în mod practic secrete atomice" şi că „oamenii de ştiinţă pot să se întîlnească pentru a folosi atomul în slujba păcii, deoarece oamenii politici au înţeles, în sfîrşit, că punîndu-l în slujba războiului, nu se poate ajunge decît la un impas dezastruos".

Intreaga omenire urmăreşte cu interes uriaş lucrările conferinţei internaţionale pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Omenirea cere cu hotărîre ca armele atomice şi cu hidrogen să fie interzise, să fie scoase în afara legii, ca energia atomică să fie pusă numai în slujba păcii. Poporul romîn sprijină din toată inima ţelurile conferinţei pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice şi îşi exprimă speranţa că ea va da roadele aşteptate, în interesul dezvoltării colaborării între state, al micşorării încordării internaţionale, al cauzei păcii şi progresului în lumea întreagă.

Delegaţia agricolă a S. U. A. îşi continuă vizita în U.R.S.S.

STALINGRAD 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 august delegaţia agricolă americană, care s-a împărţit în două grupuri, a vizitat Stalingradul şi regiunea Stalingrad.

Primul grup în frunte cu William Lambert, conducătorul delegaţiei, a plecat cu o şalupă pe Volga, pentru a vizita şantierul de construcţie al hidrocentralei de la Stalingrad.

O parte din delegaţi făcînd parte din acest grup au vizitat de asemenea la 9 august fabrica de produse lactate din Stalingrad.

Cel de al doilea grup al delegaţiei, condus de Herbert Pyke, a plecat, la propria alegere în colhozul „Stalin" din raionul Krasnoarmeisk.

Această gospodărie mare cu multe ramuri de producţie este situată în zona cea mai secetoasă a regiunii aşa încît colhoznicii trebuie să ducă în fiecare an o luptă încordată pentru asigurarea cu apă suficientă pentru a obţine recolte satisfăcătoare.

Membrii delegaţiei s-au interesat în mod amănunţit de felul în care, în condiţiile unui climat secetos, colhoznicii obţin ridicarea productivităţii tuturor ramurilor gospodăriei.

Fermierii din statul Iowa, Charles Hearst şi Herbert Pyke, au atras atenţia asupra recoltelor slabe de porumb pe care colhoznicii îl cultivă pentru prima dată anul acesta.

Hearst a recomandat colhoznicilor soiurile de sorg, care se cultivă în locul porumbului în statul lui secetos. Preşedintele colhozului a răspuns că colhoznicii vor introduce la ei sorgul şi iarba de Sudan, dacă vor vedea că aceasta le aduce folos.

Intorcîndu-se la Stalingrad, acest grup al delegaţiei a vizitat sovhozul „Gornaia Poliana" din apropierea oraşului, unde s-au interesat de starea în care se află gospodăria.

In timpul zilei, preşedintele Comitetului executiv regional, I. S. Pankin, a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei după care oaspeţii au plecat pe calea aerului spre Kuibîşev.

La 9 august delegaţia agricolă americană a sosit la Kuibîşev.

Aspecte din agricultura R. D. Germane

Prof. C. PINTEA
rectorul Institutului Agronomic din Iaşi

La invitaţia Academiei de Ştiinţe din Berlin, Academia R.P.R. a trimis o delegaţie care a participat la un simpozion de biochimie vegetală ce a avut loc în R.D. Germană la Gatersleben în zilele de 6—9 iulie 1955.

Atît participarea la simpozion, cît şi vizitele făcute la numeroase institute de cercetări ale Academiei de Ştiinţe din Berlin şi la unele institute de stat au oferit delegaţiei romîne posibilitatea de a se informa în special asupra preocupărilor ştiinţifice ale oamenilor de ştiinţă din R. D. G. în legătură cu problemele de creştere şi dezvoltare a plantelor cultivate şi de antrenarea oamenilor de ştiinţă în acţiunea de sprijinire directă a procesului de producţie agricolă.

In primul rînd, se vede peste tot o preocupare deosebită a regimului democratic faţă de agricultura republicii. In acest scop au fost create numeroase noi institute de cercetări şi au fost reorganizate institutele vechi, care au drept scop studiul condiţiilor de viaţă ale plantelor cultivate şi elaborarea noilor metode de cultivare a plantelor agricole în vederea ridicării producţiei.

Atenţia oamenilor de ştiinţă din R.D.G. care activează în acest domeniu este îndreptată asupra problemei centrale, ridicarea producţiei agricole, urmărindu-se prin aceasta atît realizarea abundenţei de produse alimentare pentru satisfacerea necesităţilor oamenilor muncii, cît şi asigurarea materiilor prime pentru industrie.

Activitatea Institutelor de cercetări este total legată de aceste probleme. Statul democratic german, călăuzindu-se de principiul dezvoltării armonioase a industriei şi agriculturii, acordă un sprijin nelimitat institutelor de cercetări, transformînd fundamental institutele vechi şi creînd altele, cum ar fi Institutul pentru cercetarea plantelor cultivate din Gatersleben, Institutul pentru ridicarea producţiei agricole din Paulinenaue, ambele ale Academiei de Ştiinţe din Berlin, sau Institutul de stat de genetică şi ameliorare a plantelor cultivate din Quedlinburg şi altele.

Institutele de cercetări sînt dotate cu aparatură ultramodernă şi au o formă organizatorică complexă, fiind înzestrate cu secţii multiple care permit abordarea multilaterală a problemelor studiate. Ele posedă de asemenea suprafeţe însemnate de teren, unde îşi pot verifica rezultatele cercetărilor ştiinţifice în condiţiile agriculturii practice din regiune, astfel că metodele de cultură elaborate de colaboratorii lor pot fi aplicate cu succes imediat în producţie.

Institutele sînt încadrate cu un personal numeros de cercetători ştiinţifici şi tehnicieni, ceea ce asigură abordarea complexă a problemelor studiate, precum şi rezolvarea lor într-un timp limitat.

In practica activităţii institutelor, este larg folosită şi generalizată metoda schimbului de păreri între colaboratorii diferitelor Institute. Acest schimb de idei se realizează fie prin contact direct între cercetători, fie prin articolele publicate în numeroasele reviste de specialitate ce apar astăzi în R.D.G. El se mai realizează şi prin participarea mai activă a colaboratorilor diferitelor institute la şedinţele de referate ale institutelor, care se ţin destul de des.

O altă caracteristică a institutelor de cercetări din R.D.G. este orientarea activităţii lor spre o colaborare strînsă cu agricultura practică. Ca un exemplu putem lua Institutul pentru sporirea recoltelor plantelor cultivate din Paulinenaue. Localitatea unde se află Institutul este situată într-o regiune cu sol foarte caracteristic. In literatura ştiinţifică germană, acest tip de sol este cunoscut sub denumirea de rendzina inferioare. Fiind format pe dune vechi de nisip, grosimea orizontului mai bogat în substanţe organice este foarte variabilă — între 40-60 cm şi 1-1,5 m — după cum solul s-a format pe vîrful dunei sau pe intervalul dintre dune. Profilele apar foarte variate la distanţe mici. Această variaţie a solului cere şi lucrări variate chiar pe parcele învecinate. Institutul are sarcina tocmai de a elabora şi de a populariza cele mai bune metode pentru lucrarea solului din aceste regiuni în general şi în special metode diferenţiate de cultură a diferitelor plante cultivate în regiune.

Institutul are de rezolvat şi diferite probleme practice ridicate de către cultivatori. Astfel, o problemă acută din această regiune era problema culturii ovăzului. Institutul a studiat metodele de îngrăşare a acestei culturi în staţiunile sale de cercetări şi în cîmpul experimental şi a indicat ţăranilor metoda ştiinţifică a culturii ovăzului. Acceptată cu încredere de cultivatori şi aplicată pe ogoarele lor, această metodă permite astăzi obţinerea de recolte sporite cu 50-70 la sută faţă de trecut, în întreaga regiune.

Micii cultivatori sînt deseori invitaţi să viziteze cîmpul experimental şi staţiunile experimentale ale institutului, unde li se explică pe planta vie rezultatele cercetărilor institutelor şi se fac demonstraţii de lucrare a solului, se arată modul de administrare şi natura îngrăşămintelor, combaterea preventivă a dăunătorilor etc. Demonstraţiile sînt însoţite şi de expunerea principiilor ştiinţifice legate de viaţa plantelor respective.

Forma aceasta de legătură a institutului cu agricultura practică dezvoltă încrederea agricultorilor în recomandaţiile institutului, ridică nivelul cunoştinţelor profesionale ale cultivatorilor de pămînt şi, în acelaşi timp, furnizează institutului indicaţii preţioase pentru viitoarele preocupări. Problemele ridicate de cultivatori sînt studiate şi experimentate la un nivel ştiinţific ridicat, iar concluziile cercetărilor sînt apoi popularizate în masa mare a ţăranilor muncitori şi în gospodăriile de stat.

In felul acesta institutul îşi desfăşoară munca activ şi creator, avînd un front larg al lucrărilor experimentale şi teoretice. Se realizează astfel o reală legătură între teorie şi practică, practica constituind un izvor de idei pentru teorie şi verificarea apoi a teoriei, care la rîndul ei furnizează practicii valoroase metode creatoare.

Colaborarea ştiinţei agricole din Republica Democrată Germană cu agricultura practică, asociată cu hărnicia ţăranului german, se manifestă prin aspectul cîmpurilor şi al lanurilor din toate regiunile din R.D.G. Atît pe nisipurile sărace din regiunea Berlinului, a Magdeburgului, cît şi pe cele din alte regiuni ale republicii, ca Jena, Leipzig, Halle, am putut vedea aproape pretutindeni aceleaşi recolte bune, datorită lucrării raţionale a solului, alegerii seminţelor bune, întreţinerii îngrijite a culturilor, administrării obligatorii şi raţionale a îngrăşămintelor.

Ţăranul german ascultă şi aplică cu încredere sfaturile şi recomandările tehnicienilor. Se foloseşte cu multă atenţie orice petec de pămînt, fie pentru cultura plantelor pentru boabe, fie pentru nutreţ pentru vite. Chiar zonele şoselelor sau ale căilor ferate sînt îngrijite şi folosite pentru producerea de fîn. Fînul care se recoltează de pe aceste porţiuni de teren constituie o sursă importantă de nutreţ necesar vitelor ţăranilor.

De altfel, şi creşterea vitelor constituie o preocupare de seamă a ţăranilor germani. In multe regiuni, vitele se ţin numai în grajduri. Păşunatul se face numai la munte sau pe locuri unde condiţiile climatice şi de relief nu permit extinderea plantelor cultivate. Păşunatul vitelor este raţionalizat pretutindeni. Astfel, suprafeţele destinate păşunatului sînt împărţite prin garduri uşoare în mai multe parcele care se păşunează prin rotaţie la anumite intervale de timp. In felul acesta se asigură refacerea porţiunilor păşunate şi hrană suficientă pentru vitele respective. Rotaţia suprafeţelor păşunate se respectă riguros, indiferent de mărimea păşunilor şi numărul vitelor. Ea se aplică atît la gospodării colective sau asociaţii agricole cu suprafeţe mai mari de păşune, cît şi la gospodăriile individuale.

Pentru valorificarea produselor animale s-au înfiinţat numeroase cooperative de producţie şi de desfacere a produselor agricole. Colectarea laptelui de către asociaţiile cooperatiste este mult simplificată. Astfel, în fiecare sat sau comună s-a amenajat cîte o masă sub un acoperiş. Producătorul de lapte îşi aduce bidonul său cu lapte şi-l lasă în locul respectiv, cu indicaţia cantităţii şi apoi îşi caută de treabă. Bidoanele cu lapte rămîn fără nici o pază. Colectorul de lapte trece la ore fixate şi ia bidoanele pline, lăsîndu-le pe cele goale, pe care ţăranii le iau, pentru a le depune din nou a doua zi cu lapte. Evidenţa cantităţii de lapte predat se ţine la centrele de colectare şi coincide întotdeauna cu înregistrările făcute şi de ţărani.

Statul acordă un sprijin susţinut atît gospodăriilor colective şi asociaţiilor agricole, cît şi micilor agricultori, prin staţiunile de maşini şi tractoare. Sprijinul acordat se face prin îndrumarea tehnică şi organizatorică a agricultorilor de către inginerii agronomi şi prin maşinile şi uneltele perfecţionate, staţiunile de maşini şi tractoare fiind utilate cu maşini şi unelte agricole foarte variate şi în cantitate suficientă pentru raza de activitate a staţiunii date.

Industria grea, refăcută aproape complet, furnizează agriculturii noi tipuri de maşini, punîndu-se în primul rînd accentul pe maşinile agricole specifice întreţinerii şi recoltării plantelor care se cultivă pe suprafeţe mai mari, cum ar fi, de exemplu, cartofi, sfeclă de zahăr.

Guvernul R.D.G. acordă o atenţie deosebită dezvoltării agriculturii republicii. Prin reforma agrară, trecînd pămîntul în folosinţa celor ce-l muncesc, prin crearea numeroaselor Institute de cercetări ştiinţifice, prin înzestrarea agriculturii cu maşini şi unelte perfecţionate şi prin popularizarea şi încetăţenirea în masa mare a cultivatorilor de pămînt a metodelor ştiinţifice de cultivare a plantelor, agricultura R.D.G. s-a schimbat radical faţă de trecut şi merge sigur pe drumul ridicării continue a producţiei agricole.

O mare victorie a muncitorilor agricoli italieni

ROMA 10 (Agerpres). — TASS:

Muncitorii agricoli italieni au obţinut un succes în lupta pe care o duc de aproximativ 10 ani, cerînd să li se plătească ajutoare de şomaj. Consiliul de Miniştri a confirmat condiţiile aplicării legii votată în 1949, potrivit căreia muncitorii agricoli trebuie să primească ajutoare de şomaj la fel ca şi ceilalţi oameni ai muncii. Pînă în prezent această lege nu a fost aplicată din cauza împotrivirii moşierilor care nu voiau să plătească cotizaţii la fondul de ajutoare.

Secretarul general al Federaţiei italiene a muncitorilor agricoli, Romagnoli, a declarat unui corespondent al ziarului „Unita" că hotărîrea guvernului constituie o mare victorie a muncitorilor agricoli italieni care au declarat în repetate rînduri greve în lupta pentru revendicările lor.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T. STAS — 3452 — 52